

Wspólnym wysiłkiem przyspieszamy budowę Polski silnej, zasobnej, nowoczesnej - socjalistycznej

Obraduje I Krajowa Konferencja PZPR

WCZORAJ w Warszawie rozpoczęła obrady I Krajowa Konferencja PZPR. Zadaniem jej jest dokonanie oceny przebytej od VI Zjazdu drogi oraz określenie zadań na najbliższe lata. I Krajowa Konferencja PZPR ma dać odpowiedź na pytanie jak utrwalic dotychczasowe osiągnięcia a jednocześnie szybciej, lepiej i skuteczniej realizować cele postawione przez VI Zjazd PZPR. Główne tezy referatu Komitetu Centralnego przekonsultowano z ponad 34 tys. aktywistów partyjnych i społecznych, z 1017 zakładów pracy całego kraju. Konferencja jest więc przedłużeniem wielkiej partyjnej debaty nad najlepszym urządzeniem kraju, nad drogami wiodącymi najszybciej do jego dalszego awansu.

Sprawozdawcy PAP relacjonują. — zajmują miejsca zaproszeni goście: członkowie sojuszników politycznych państwa polskiego, społeczni gospodarcy i organizacje młodzieżowe, bezpartyjni —

Po godz. 8.00 zapelnia się Sala Kongresowa Pałacu Kultury i Nauki. Obok 2.086 delegatów, wybranych przez organizacje partyjne całego kraju przedstawiciele różnych środowisk. Nad prezydium Konferencji — wielka biała-czerwona mapa Polski z napisem „I Krajowa Konferencja PZPR”. (dokończenie na str. 2)

Widok ogólny sali obrad I Krajowej Konferencji PZPR.

CAF — Matuszewski — telefoto

Z okazji I Krajowej Konferencji PZPR w Warszawie wydawnictwo artystyczno-graficzne RSW „Prasa — Książka — Ruch” wydało okolicznościowy plakat.

CAF — telefoto

Rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ

Na Bliskim Wschodzie milkną działa

NOWY JORK (PAP).

Korespondent PAP, Jerzy Górski podaje:

22 bm. o godzinie 0.50 w nocy czasu nowojorskiego, Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła radziecko-amerykańską rezolucję w sprawie zaprzestania działań wojennych na Bliskim Wschodzie i pokojowego rozwiązania konfliktu arabsko-izraelskiego. Rezolucja została przyjęta jednomyślnie, delegacja ChRL nie brała udziału w głosowaniu.

pod właściwymi auspicjami, rozpoczyna rokowania zmierzające do ustanowienia sprawiedliwego i trwałego pokoju.

(dokończenie na str. 7)

W SKROCIE

WYSTAWA

* PRAGA

W Brnie została otwarta międzynarodowa wystawa wyposażenia sklepów i placówek żywienia zbiorowego „INTECO”. Potrwa ona do 27 października.

PROBLEMY

* BRUKSELA

Ministrowie rolnictwa dwunastu państw — członków Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej omawiają aktualne problemy rolnictwa EWG.

WARSZAWA (PAP)

Jak podaje Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej nad Europą wschodnią i Morzem Norweskim zalegają nize. Zachodnia część kontynentu jest pod wpływem wyżu, którego klin będzie w dniu dzisiejszym obejmował Polskę.

Przewiduje się zachmurzenie umiarkowane, miejscami, zwłaszcza w województwach wschodnich przelotne opady deszczu lub deszczu ze śniegiem. Temperatura maksymalna od 4 st. na północnym wschodzie do 8 st. na południu kraju.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Nakład: 113.391

A B

Cena 1 zł

Głos

SŁUPSKI

ORGAN KW PZPR W KOSZALINIE

Rok XXII

Wtorek, 23 października 1973 r.

Nr 296 (6783)

■ Referat Komitetu Centralnego PZPR, wygłoszony przez EDWARDA GIERKA — str. 3, 4 i 6

■ Wystąpienie premiera PIOTRA JAROSZEWICZA — str. 5

Kraj w pierwszym dniu Konferencji

Wzmożony rytm codziennej pracy

WARSZAWA (PAP)

W czasie, gdy w stolicy toczą się obrady I Krajowej Konferencji PZPR, w całym kraju trwa wzmożony rytm codziennej pracy. Łącząc się z delegatami na sali obrad, zespalać się z nimi wspólną myślą o przyszłości Polski, ludzie pracy zwiększają swój wysiłek produkcyjny. Podejmowane są dodatkowe zobowiązania, liczne czyny produkcyjne i prace społeczne.

Wygłoszony przez Edwarda Gierka referat Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej śledzony był z ogromną uwagą i pełną aprobatą przyjęty przez klasę robotniczą, rolników, ludzi nauki i techniki, młodzież.

Wszyscy ci, którzy mogli bez uszczerbku dla swych obowiązków śledzić na bieżąco obrady zgromadzili się przy telewizorach i radiodiodach. W zakładach pracy obrady Konferencji transmitowane były przez wewnętrzne radiowęzły. W licznych zaś

jak np. w Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, niezależnie od bezpośredniej transmisji radiowej, obrady nagrane zostały na taśmę magnetofonową, z której odtworzone były dla pracowników zmiany popołudniowej.

Klasa robotnicza i całe społeczeństwo kraju — donoszą dziennikarze PAP — wyrażają swe poparcie dla polityki partii wzmożoną pracą i pomyslną realizacją podjętych zobowiązań, jak też podejmowaniem dodatkowych postanowień.

(dokończenie na str. 7)

Fot Józef Piłkowski

24 GODZINY

W KRAJU...

* W POZNANIU rozpoczęła się VI giełda postępu technicznego zorganizowana przez Stowarzyszenie Inżynierów, Techników i Mechaników Polskich. Jest ona poświęcona problemom wprowadzania nowych technologii — przede wszystkim plastycznej obróbki metali oraz tworzyw sztucznych w miejsce stali i metali nieżelaznych.

* W SOPOCIE trwa międzynarodowe spotkanie projektantów i użytkowników systemów automatycznego projektowania z krajów RWPG. Specjaliści z placówek badawczych i ośrodków techniki obliczeniowej Polski, Bułgarii, Czechosłowacji, NRD, Rumunii, Węgier i ZSRR przedstawia teoretyczne i praktyczne metody oraz problemy stosowania elektronicznej techniki obliczeniowej w pracach projektowych budownictwa.

* MINERA 24. ROCZNICA przekazania do eksploatacji polskiej flocie handlowej pierwszego statku pełnomorskiego zbudowanego w stoczni krajowej — rudowłocławca s/s „SOŁDEK”. Zwodowanie tego statku w stoczni gdańskiej im. Lenina zakończyło etap odbudowy przemysłu okrętowego po zniszczeniach wojennych i zainaugurowało dynamiczny rozwój polskiego przemysłu okrętowego.

...I NA ŚWIECIE

* I SEKRETARZ KC SED, ERICH HONECKER otrzymał najwyższe odznaczenie Światowej Rady Pokoju — Medal F. Joliot-Curie. W imieniu Prezydium Światowej Rady Pokoju odznaczenie to wręczył mu w siedzibie KC SED w Berlinie sekretarz generalny Światowej Rady Pokoju, Romesh Chandra.

* NA ZAPROSZENIE Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Socjalistycznej Republiki Rumunii z oficjalną wizytą do Bukaresztu udała się delegacja Zgromadzenia Federalnego CSRS. Delegacji przewodniczy członek Prezydium KC KPCz przewodniczący Zgromadzenia Federalnego CSRS, Alois Indra.

* W LISTOPADZIE BR. odbędzie się w stolicy Tanzanii, Dar Es-Salam konferencja ministrów spraw zagranicznych państw Afryki wschodniej i środkowej. Zadaniem konferencji będzie m. in. przygotowanie porządku obrad i zaleceń dla spotkania szefów państw tych krajów, które ma się odbyć na początku 1974 roku.

* PREZYDENT USA, NIXON zwołał ze stanowiska specjalnego prokuratora do badania afery „Watergate” Archibalda Coxa, a następnie przyjął dymisję ministra sprawiedliwości, Elliota Richardsona. Cox został zdjęty ze stanowiska za odmowę podporządkowania się decyzji Nixona o zaprzestaniu postępowania prawnego, mającego na celu zmuszenie prezydenta do wydania sądowi taśm magnetofonowych i notatek, dotyczących jego prywatnych rozmów.

* W OKRESIE OSTATNICH DWÓCH DNI z Karaczi do Dhaki wysłano samolotami 547 obywateli Bangladesz — zgodnie z indyjsko-pakistańskim porozumieniem o repatriacji obywateli cywilnych i jeńców wojennych. Repatriacja przebiega pod nadzorem przebywającego w Karaczi przedstawiciela wysokiego komisarza ONZ do spraw uchodźców.

* FRANCOIS-XAVIER ORTOLI, przewodniczący Komisji EWG został przyjęty przez premiera Holandii Joopa Den Uyla i przeprowadził z nim rozmowy na temat planów dotyczących Unii Gospodarczo-Walutowej EWG.

* PIĘĆ NAJWIĘKSZYCH ORGANIZACJI CHŁOPSKICH w MEKSYKU, do których należy 20 mln obywateli tego kraju, powołało nową organizację — Stały Kongres Chłopski. Kongres stawia sobie za cel walkę o zlikwidowanie systemu latyfundiów, o umocnienie istniejących wspólnot gminnych i dalsze przekształcanie ich w gospodarstwa kolektywne.

* Utworzony PRZED 28 LATY komitet Beneluxu postanowił zaprzestać swej działalności z dniem 1 stycznia 1974 roku. Celem komitetu było przyspieszanie współpracy w dziedzinie gospodarczej, kulturalnej i społecznej między Holandią, Belgią i Luksemburgiem. W Hadze podano, że decyzja ta została powzięta, ponieważ komitet nie może kontynuować swej działalności bez dalszych dotacji rządowych.

Kołobrzeskie Wieczory Wiołonczelowe

Po koncercie inauguracyjnym — recitale

(Inf. wł.)

Kołobrzeskie kino „Kalmar” było wczoraj w godzinach wieczornych miejscem inauguracji II Wieczorów Wiołonczelowych, imprezy wzbogacającej życie muzyczne miasta, województwa i kraju. Licznie przybyli mieszkańcy Kołobrzegu, a także przedstawiciele władz wojewódzkich z zastępcą przewodniczącego Prezydium WRN — Barbarą Zdrojewską, kierownikiem Wydziału Kultury i Sztuki Prezydium WRN — Stanisławem Łyczewskim, przedstawicielami władz powiatowych, miejskich, działacze kulturalni.

We wczorajszym koncercie wystąpił czechosłowacki artysta — Sasa Vectomov. Stuchacz konserwatorów w Pradze i Moskwie, laureat najwyższych nagród na konkursach międzynarodowych, przygotował dwa utwory: II koncert wiołonczelowy Bohuslava Martinu i koncert wiołonczelowy h-moll op. 104 Antoniego Dvoraka. Soliście towarzyszyła orkiestra symfoniczna Państwowej Filharmonii w Kozłynie pod dyrykcją Andrzeja Cwojdzkiego.

Publiczność nagrodziła wykonawców serdecznymi, długotrwałymi oklaskami. Koncert zapowiadał Jerzy Jaroszewicz.

Walter Scheel złoży oficjalną wizytę w ZSRR

MOSKWA (PAP)

Podano tu do wiadomości, że na zaproszenie rządu radzieckiego, 31 października br. przybędzie z oficjalną wizytą do ZSRR wicekanclerz i minister spraw zagranicznych Republiki Federalnej Niemiec Walter Scheel.

Nowe władze SFZZ

WARNA (PAP)

Wczoraj, w ostatnim dniu obrad VIII Światowego Kongresu Związków Zawodowych odbyły się wybory nowej Rady Generalnej SFZZ w skład której wchodzi 71 członków i 72 zastępców.

Na swym pierwszym posiedzeniu Rada Generalna wybrała honorowym przewodniczącym Louisa Saillanta. Przewodniczącym SFZZ został Enrique Pastorino (Urugwaj), a wiceprzewodniczącymi Benoit Frachon (Francja), Shripad Dange (Indie), Romain Villon Guezo (Dahomej) oraz Karel Hoffman (CSRS). Sekretarzem generalnym wybrany został Pierre Gensous (Francja).

Sesja Komitetu Wykonawczego Unii Międzyparlamentarnej

GENEWA (PAP)

Wczoraj rozpoczęła się w Genewie 163. sesja Komitetu Wykonawczego Unii Międzyparlamentarnej.

W obradach biorą udział przedstawiciele 73 państw — członków tej organizacji, w tym delegacja Sejmu PRL. Sesja pierwotnie miała się odbyć w Santiago w dniach od 4 do 12 października, ale z powodu wydarzeń w Chile została przeniesiona do Szwajcarii.

Uczestnicy sesji omówią m. in. sytuację w Chile i na Bliskim Wschodzie. Propozycje w tej sprawie złożyły delegacje Jugosławii i Bułgarii. Obrady potrwają do piątku.

Wczoraj uczestnicy sesji postanowili, że organizacja ta weźmie udział w Światowym Kongresie Pokoju, który odbędzie się w Moskwie.

DALSZY WZROST CEN w W. Brytanii

* LONDYN (PAP)

Jak wynika z danych opublikowanych przez Ministerstwo Rolnictwa, Rybołówstwa i Aprobizacji, we wrześniu w W. Brytanii ceny wzrosły o 10 proc. Podwyżki dotyczyły zwłaszcza cen mięsa, drobiu, jaj i in. artykułów spożywczych.

W ciągu 10 miesięcy br. po przystąpieniu W. Brytanii do EWG w kraju znacznie wzrosła drożyzna. Ceny artykułów spożywczych wzrosły w tym czasie o ponad 20 procent.

Przemawiając w parlamencie minister rolnictwa, rybołówstwa i aprobizacji, Joseph Godber oświadczył, że w najbliższym czasie ceny będą nadal wzrastały.

Junta chilijska rozpoczęła reprivatyzację przedsiębiorstw

MEKSYK (PAP)

Agencja Prensa Latina informuje z Mendozy, że chilijska junta wojskowa rozpoczęła zwracanie poprzednim właścicielom ich przedsiębiorstw i fabryk, które były znacjonalizowane i zarządzane przez robotników podczas rządów Frontu Jedności Ludowej. Decyzję tę ogłosił szef junty, gen. Augusto Pinochet.

Ekonomista chilijski, były minister w rządzie prezydenta E. Freia, oświadczył jednej z agencji prasowych, że nowa polityka gospodarcza junty woj-

skowej „zmierza wprost do kleski”. Dodał on, że polityka władz junty „wpływa brutalnie na obniżenie poziomu życia urzędników, robotników wykwalifikowanych, a zwłaszcza najbardziej potrzebnych warstw społeczeństwa. Przewiduje on, że spowoduje to poważny kryzys społeczny. Jego zdaniem,

H. Kissingerowi, aby w drodze powrotnej z Moskwy do Waszyngtonu udał się do Izraela. Oświadczenie Białego Domu stwierdza, że podróż ta „związana jest z obecnymi wysiłkami mi zmierzającymi do położenia kresu działaniom wojennym i do przyspieszenia całkowitego wcielenia w życie postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa przedstawionej przez USA i ZSRR.

Obraduje I Krajowa Konferencja PZPR

(dokończenie ze str. 1)

Wokół sali biegnie hasło „Wspólnym wysiłkiem przyspieszamy budowę Polski silnej, zasobnej, nowoczesnej — socjalistycznej”.

Rozlegają się długotrwałe oklaski.

W prezydium I Krajowej Konferencji PZPR zasiadają członkowie Komitetu Centralnego. Wśród nich członkowie Biura Politycznego, zastępcy członków Biura Politycznego, sekretarze i członkowie sekretariatu KC: Edward Gierk, Edward Babiuch, Henryk Jabłoński, Mieczysław Jagielski, Piotr Jaroszewicz, Wojciech Jaruzelski, Władysław Kruczek, Stefan Olszowski, Franciszek Szlachet, Jan Szydłak, Józef Tejchma, Kazimierz Barcikowski, Zdzisław Grudzień, Stanisław Kania, Józef Kępa, Stanisław Kowalczyk, Jerzy Łukasiewicz, Ryszard Frelek, Andrzej Werblan, Zdzisław Zandarowski.

Punktualnie o godz. 8.30 delegaci intonują Międzynarodówkę.

I Krajową Konferencję PZPR otworzył w imieniu Komitetu Centralnego Edward Gierk. I sekretarz KC przewodniczący obradom.

Mówi on:

W imieniu Komitetu Centralnego otwieram I Krajową Konferencję naszej partii.

Zwołanie konferencji powierzył nam VI Zjazd partii.

Dokonać mamy oceny dotychczasowego postępu w realizacji programu dalszego socjalistycznego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, uchwalonego przez nasz Zjazd. W oparciu o rzeczową analizę potrzeb i możliwości formułować będziemy zadania na najbliższe dwa lata. To stanowią podstawowy cel Konferencji i określa zarazem konkretny, roboczy charakter naszych obrad.

Na decyzje Konferencji oczekują, wraz z partią, klasa robotnicza i wszyscy ludzie pracy, oczekuje cały naród. To określa jej ogólnonarodowe znaczenie.

Partia i naród chcą iść dalej drogą VI Zjazdu, budować siłę i dobrobyt socjalistycznej Polski. Tym kierować się będziemy w obradach i uchwałach Konferencji.

W jej przygotowaniu uczestniczyła cała partia. Ważną rolę odegrały plenarne posiedzenia komitetów wojewódzkich, które poprzedziły Konferencję.

Podstawowe oceny i wnioski Komitetu Centralnego przekonsultowaliśmy z aktywnymi robotnikami wielkich zakładów przemysłowych. Konsultacja ta pomogła w wypra-

cowaniu ocen i wniosków, które zostały zatwierdzone na ostatnim plenum Komitetu Centralnego i które w jego imieniu przedstawimy na Konferencji. Pragnę tu podziękować wszystkim aktywistom partyjnym i wszystkim ludziom pracy, którzy wnieśli swój wkład do przygotowania Konferencji.

Następnie E. Gierk powitał serdecznie w imieniu Komitetu Centralnego partii wszystkich uczestników Konferencji — delegatów oraz zaproszonych gości, a wśród nich prezesa NK ZSL — Stanisława Gucwę, przewodniczącego CK SD — Andrzeja Benesza, przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu — prof. Janusza Groszkowskiego, działaczy państwowych i gospodarczych, ruchu związkowego, młodzieżowego i organizacji społecznych.

— Gorąco witam — powiedział Edward Gierk — weteranów ruchu robotniczego i walki o niepodległość. Cieszymy się, że jesteście z nami towarzysze, tutaj, na Konferencji.

Rozpoczynając obrady I Krajowej Konferencji Partyjnej, zwracamy się z serdecznymi pozdrowieniami do klasy robotniczej, rolników i inteligencji, do młodzieży i całego naszego narodu. Powszechne poparcie i aktywne zaangażowanie ludzi pracy w realizację programu VI Zjazdu ma znaczenie decydujące dla dalszego rozwoju socjalistycznej Polski.

Kierujemy gorące pozdrowienia do naszych niezawodnych przyjaciół — do komunistów i narodu radzieckiego, do komunistów i narodów bratnich państw socjalistycznych, do całego międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, do wszystkich sił postępu w świecie — powiedział na zakończenie Edward Gierk.

Delegaci przyjmują porządek i regulamin obrad Konferencji.

Z kolei dokonano w wyniku głosowania wyborów trzech organów Konferencji: Komisji Rezolucji i Wniosków, Komisji Mandatowej oraz Sekretariatu Konferencji.

Następnie I sekretarz KC PZPR wygłosił referat Komitetu Centralnego partii zatytułowany „O konsekwentną realizację Uchwały VI Zjazdu, o dalszy wzrost gospodarczości”.

Przemówienie I sekretarza KC PZPR wielokrotnie przerywane było burzliwymi oklaskami. Z aplauzem zgromadzonych przyjęte zostały stwierdzenia mówcy o kierowaniu się przez partię w swoim działaniu leninowskimi zasadami i normami, o zacieśnianiu więzi z ludźmi pracy, o wyte-

żonej pracy Komitetu Centralnego, Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR. Gorącymi oklaskami powitano słowa E. Gierka mówiące o najściślejści sojuszu PZPR i KPZR i wyrażające pozdrowienia, jakie I Krajowa Konferencja kieruje do leninowskiego kierownictwa KPZR.

Kolejny punkt obrad Konferencji:

„O wysoką dynamikę społeczno-gospodarczego rozwoju Polski w latach 1974—1975” — referuje członek Biura Politycznego KC, prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz. Przedstawiając warunki i założenia tego rozwoju, premier stwierdził, że poparcie tych założeń przez wszystkich ludzi pracy rozstrzygnie o dalszym, pomyślnym rozwoju socjalistycznej Polski.

Następnie na początku debaty plenarnej przyjęte zostało sprawozdanie Komisji Mandatowej.

Dyskusja plenarna, w której tego dnia zabrało głos 9 mówców, przyniosła szeroką panoramę naszych dokonań i możliwości dalszego, przyspieszonego rozwoju kraju. Podkreślano w niej, że partia przychodzi do I Krajowej Konferencji PZPR z dorobkiem znacznie przekraczającym zadania, jakie VI Zjazd nakreślił dla wszystkich dziedzin naszego społeczno-gospodarczego życia. Za tymi osiągnięciami kryje się codzienny wysiłek klasy robotniczej, chłopstwa i inteligencji.

Z trybuny przemawiali: Zdzisław Grudzień — zastępca członka Biura Politycznego, I sekretarz KW PZPR w Katowicach; Jerzy Zasada — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Poznaniu; Zdzisław Lewandowski — brygadista w Stoczni im. Komuny Paryskiej; Piotr Karpiuk — członek KC I sekretarz KW PZPR w Lublinie; Janusz Bryh — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Szczecinie; Józef Buziński — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Olsztynie; Jadwiga Baranowska — robotnica z Zakładów Przemysłu Dzierżawskiego „Iwona” w Łodzi; Jerzy Gawrysiak — I sekretarz KW PZPR w Rzeszowie; Kazimierz Rokoszewski — członek KC, I sekretarz KW PZPR w Warszawie.

Obrady plenarne zamknął I sekretarz KC PZPR — Edward Gierk. Życzył on wszystkim uczestnikom Konferencji owocnych prac w zespołach problemowych, 10 zespołów problemowych rozpoczęło prace o godz. 19.

I Krajowa Konferencja PZPR kontynuuje obrady.

Sport

Cz. JANIK — 87 m NA „IGELICIE”

W Frenstacie (CSRS) odbył się konkurs skoków narciarskich na matach ze sztucznego tworzywa. Rewelacyjnie spisał się nasz skoczek Czesław Janik z Zakopan- skiej Wistyl-Gwardii. Wygrał on konkurs, a w drugim skoku osiągnął odległość 87 m. Jest to najlepszy rezultat uzyskany na świecie na skoczni Igelitowej. Dotychczas najdalej skoczył na „sztucznym śniegu” również w Frenstacie — Heinz Wostpiwo (NRD). Jego nieoficjalny rekord świata wynosił 86 m. Wojciech Fortuna zajął 6. miejsce, mający 80 i 78 m.

„PS” W SIATKÓWCE KOBIET

W trzecim dniu rozgrywek I Pucharu Świata w siatkówce kobiet rozgrywanego w Urugwaju, padły wyniki:

GRUPA „A”: Kanada — Argentyna 3:0, Peru — Urugwaj 3:0. W tabeli prowadzi Japonia przed Peru i Kanadą — po 4 pkt.

GRUPA „B”: ZSRR — Kuba 3:0, Korea Pł. — Brazylia 3:0. W tabeli prowadzi ZSRR — 6 pkt przed Koreą Pł. — 4 pkt oraz Kubą — 2 pkt.

KOSZYKARKI WISŁY ZWYCIĘŻĄ W JUGOSŁAWII

Dziesięciokrotna mistrzyni Polski, koszykarki Wisły Kraków wygrały międzynarodowy turniej o puchar gazety „Magyar SZO”. W finale Wisła pokonała Vozdovac Belgrad 89:86. Wisła wygrała już raz ten tradycyjny turniej.

W dniu 22 października 1973 roku, po długiej chorobie zmarł w wieku 69 lat

Jan Błaszowski

długoletni emerytowany pracownik Zakładu PGR Świątkowo.

Wyrazy współczucia ŻONIE I RODZINIE

składają

KIEROWNICTWO I ODDZIAŁOWA RADA ZAKŁADOWA ZAKŁADU PGR ŚWIĄTKOWO

Referat Komitetu Centralnego PZPR „O konsekwentną realizację Uchwały VI Zjazdu o dalszy wzrost gospodarności”

wyłożony przez I sekretarza KC PZPR EDWARDA GIERKA na I Krajowej Konferencji PZPR (skrót)

Nasza Krajowa Konferencja Partyjna odbywa się w ważnym okresie. Mijają dwa lata od VI Zjazdu PZPR, dobiega końca trzeci rok planu pięcioletniego.

Program uchwalony przez VI Zjazd realizowany jest pomyślnie.

W CIĄGU upływających trzech lat uzyskaliśmy tempo rozwoju całej gospodarki narodowej znacznie wyższe niż przewidywały to uchwały zjazdowe i — co za tym idzie — osiągnęliśmy wyższe tempo wzrostu dochodu narodowego. Pomyślnie też realizujemy zadania w dziedzinie poprawy warunków życia ludzi pracy i zaspokajania potrzeb społecznych. Jest to źródłem głębokiej satysfakcji dla całej naszej partii, dla całego naszego narodu.

W ciągu trzech lat planu 5-letniego osiągamy rocznie średnio ponad 9-procentowy wzrost dochodu narodowego, wobec 7 proc. przewidzianych w planie i 6 proc. uzyskiwanych w poprzednim pięcioletniu. Produkcja przemysłowa w ciągu tych trzech lat wzrosła o 33 proc. a rolnictwa — o blisko 19 proc. Tę wysoką dynamikę rozwojową zapewniły: słuszną koncepcja polityki gospodarczej, właściwe spożytkowanie posiadanych środków oraz trafne ukierunkowanie inwestycji.

Głównym jej źródłem była jednak lepsza i bardziej wydajna praca naszego narodu — robotników, rolników, inteligencji. Program VI Zjazdu zmienił na lepsze atmosferę życia i pracy, umocnił wiarę naszego narodu we własne możliwości, wyzwolił aktywność społeczną.

Szczególne znaczenie dla dynamiki naszego rozwoju miała dodatkowa produkcja uzyskana dzięki wykonaniu zobowiązań podejmowanych przez klasę robotniczą. Bez tej produkcji nie byłoby w stanie przekroczyć tak znacznie naszych zamierzeń w dziedzinie polepszania warunków życia i rozwiązywania spraw społecznych. Kierujemy więc swoją szczególną wdzięczność i uznania dla ludzi dobrej roboty, dla inicjatorów i realizatorów dodatkowych zobowiązań produkcyjnych. Wnieśli oni wielki wkład w rozwój naszej ojczyzny.

Szybszy postęp w produkcji, lepsze jej wyniki pozwoliły na pełniejsze zaspokojenie potrzeb społecznych. Przy pominięciu: założenia planu przewidywały 18-procentowy wzrost przeciętnej płacy realnej w ciągu całego pięcioletnia. To założenie zostanie wykonane, a nawet znacznie przekroczone już w bieżącym roku. Osiągnięty też został znaczny postęp w rozwiązywaniu pilnych problemów społecznych.

Rezultaty te potwierdzają słusność uchwalonej przez VI Zjazd linii wyrażającej podstawowe normy i prawidłowości socjalizmu, odpowiadającej w pełni potrzebom i możliwościom naszego narodu. Słowa partii znajdują pokrycie w realnych faktach, w konkretnych rezultatach polityki państwa i pracy społeczeństwa. Doświadczenie mijających trzech lat wykazało, że gospodarka nasza dysponuje jeszcze wielkimi rezerwami. Znajdujemy się na początku nowego, wyższego etapu socjalistycznego rozwoju Polski.

Szczególne cechy tego etapu jest rosnąca coraz intensywniejsza dynamika postępu społeczno-ekonomicznego.

W centrum uwagi partii, władz państwowych związków zawodowych, wszystkich organizacji społecznych, całego narodu staje obecnie sprawa osiągnięcia wyższej jakości i efektywności we wszystkich dziedzinach naszego działania — w kształtowaniu świadomości społecznej, w produkcji, w nauce i technice.

Globalne dochody ludności zwiększyły się w latach 1971—1973 o ok. 250 mld zł. Połow tego przyrostu przypada na wzrost funduszu płac o blisko 60 mld zł zwiększyły się przychody rolników z tytułu sprzedaży państwu produktów rolnych. Pozostałe środki zostały przeznaczone głównie na świadczenia socjalne, na podwyżkę zasiłków chorobowych, przedłużenie urlopów macierzyńskich i opiekuńczych oraz podwyżkę rent i emerytur. Podstawą wzrostu płac była przede wszystkim wyższa niż w poprzednich latach skala opłacania wydajności pracy. W rezultacie 54 proc. przyrostu ogólnego funduszu płac zostało przeznaczone na opłacenie wzrostu wydajności pracy, awanse i przeszerzgowania. Drugim czynnikiem wzrostu płac były regulacje. Przeniesiono na ten cel około 16 proc. ogólnego przyrostu funduszu płac.

Podwyżki płac w ramach regulacji otrzymało w ostatnich trzech latach 6,4 mln pracowników czyli blisko dwie trzecie ogółu zatrudnionych w gospodarce społecznej. Z tej liczby ok. 2,2 mln osób skorzystało z podwyżek przed planowanym terminem. W rezultacie uległa wydatnej poprawie sytuacja materialna wielu grup pracowniczych od lat nisko uposażonych. Uczyniliśmy więc wiele dla usunięcia najbardziej jaskrawych dysproporcji i nieprawidłowości, które były sprzeczne z zasadami sprawiedliwego wynagradzania i nie sprzyjały wzrostowi wydajności pracy.

Będziemy nadal konsekwentnie dążyć do systematycznego powiększania płac i dochodów ludności. Jest to naczelna zasada naszej polityki społeczno-gospodarczej. Stawiamy zadanie zwiększenia funduszu spożycia w latach 1974—1975 o 7—8 proc. rocznie. Zakładamy, iż w ciągu tych lat średnie płace realne będą wzrastać o około 5 proc. rocznie. Będzie to więc nadal wzrost wysoki, przewyższający założenia przyjęte w planie pięcioletnim.

Jeśli obiektywne warunki ułożą się pomyślnie, a praca narodu przyniesie lepsze efekty, to — zgodnie z podstawową dyrektywą VI Zjazdu — uzyskane dodatkowo środki będą przeznaczone w odpowiedniej proporcji na dalszy rozwój kraju i na dalszy wzrost poziomu życia społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę sytuację demograficzną, a także względy postępu techniczno-organizacyjnego, przyrost dochodów ludności w najbliższych latach trzeba będzie — w większym niż dotychczas stopniu — opierać na wzroście płac indywidualnych. Nakłada to na nas obowiązek jeszcze silniejszego wzięcia poziomu tych płac z rzeczywistymi wynikami pracy. Temu, kto lepiej pracuje, kto zdobył wyższe kwalifikacje i więcej daje społeczeństwu — należy się większa satysfakcja moralna i materialna.

Doniosłe znaczenie dla realizacji zasad socjalizmu oraz dla polepszenia warunków życia ludzi pracy ma szeroki program socjalny. Zgodnie z tym programem podjęto szereg przedsięwzięć ułatwiających kobietom pracującym łączenie pracy zawodowej z obowiązkami rodzinnymi z wychowaniem dzieci. Przedłożyliśmy planie urlopy macierzyńskie z 12 do 16 tygodni po urodze-

niu pierwszego dziecka i do 18 tygodni po urodzeniu następnych dzieci. Przedłożyliśmy także do 3 lat bezpłatne urlopy dla matek wychowujących małe dzieci. Skorzysta z nich w tym roku około 60 tysięcy kobiet, przy czym — jak oczekujemy — liczba ta będzie systematycznie wzrastać.

Rozszerzyliśmy do 60 dni w ciągu roku uprawnień kobiet pracujących i wychowujących dzieci do zwolnień z pracy, przyznając równocześnie robotnikom prawo do 100-procentowego zasiłku ubezpieczeniowego w ciągu tego czasu. Te uprawnienia socjalne mają bardzo szeroki zasięg, albowiem dotyczą około 4 mln rodzin pracowników.

Konsekwentnie zmierzamy do zrównania uprawnień pracowników fizycznych i umysłowych do zasiłków chorobowych.

Zdajemy sobie sprawę, że mimo wzrostu rent i emerytur sytuacja wielu ludzi, którzy z nich korzystają, jest nadal trudna. Nielatwa jest też sytuacja niejednej rodziny wielodzietnej. Będziemy to uwzględnić w naszej polityce społecznej.

Na VI Zjeździe zapowiedzieliśmy wprowadzenie możliwości dobrowolnego przechodzenia na emeryturę o kilka lat wcześniej przy odpowiednim zmniejszeniu wysokości renty na ten czas. Przystąpimy niebawem do realizacji zapowiedzi, rozpoczynając od kobiet z trudnionych w zawodach i przy pracach szczególnie ciężkich.

Mamy pełną świadomość korzyści społecznych wynikających ze zwiększenia ilości czasu wolnego. Wiemy też, jakie zainteresowanie budzi to wśród ludzi pracy. Jednakże czynnikiem rozstrzygającym o możliwościach skracania czasu pracy jest postęp w tej organizacji, bardziej intensywne i bardziej efektywne wykorzystanie każdej godziny na każdym stanowisku.

W dążeniu do zwiększenia dni wolnych można by rozważyć — biorąc pod uwagę wyniki ostatnich konsultacji z aktywnym robotnictwem — wprowadzenie w 1974 lub w 1975 r. jednej soboty wolnej w miesiącu, przy odpowiednim zwiększeniu czasu pracy w pozostałych dniach w granicach ustalonego czasu pracy.

Szczególne range w naszej polityce społecznej powinny otrzymać sprawy młodych małżeństw. Troska o rozwój i umocnienie rodziny wymaga za równo przeznaczania na ten cel odpowiednich środków w skali państwowej, jak też przezwyciężanie trudności oraz życiowej opieki ze strony każdego zakładu pracy.

Istotną częścią naszej polityki społecznej jest szeroko rozumiana ochrona zdrowia. Sprawa o kluczowym znaczeniu dla dalszego rozwoju opieki zdrowotnej jest unowocześnienie bazy materialnej naszego lecznictwa. Społeczeństwo docenia wagę tego problemu, czego dowodem jest udział w zbiorce na NFOZ. Zgromadzona dotychczas kwota 1,7 mld zł w połączeniu z pokaznymi nakładami państwa pozwoliła na opracowanie szerokiego planu budownictwa i wyposażenia nowych obiektów leczniczych.

Podjęliśmy na VI Zjeździe najbardziej palący problem społeczny — poprawę sytuacji mieszkaniowej ludzi pracy. W latach 1971—1973 oddamy do użytku łącznie 614 tys. mieszkań czyli o 20 tys. więcej niż przewidywały założenia planu pięcioletniego na ten okres. Mieszkania budowane obecnie są lepiej wyposażone i bardziej funkcjonalne, a średnia ich powierzchnia powiększyła się o ponad 4 m kw.

Uzyskane rezultaty nie mogą nas jednak zadowalać. Pozostają one bowiem nadal w dysproporcji do szybko rosnących potrzeb. Dlatego też zasadniczego znaczenia nabierają wysiłki na rzecz stworzenia nowoczesnej bazy materialno-technicznej budownictwa. W ostatnich trzech latach uruchomiono 22 fabryki domów. Sześć dalszych jest w budowie. W 1973 roku metodami uprzedmiotowionymi wykonane zostanie 93 proc. całości budownictwa mieszkaniowego.

W pozostałych dwóch latach bieżącego pięcioletnia przewidujemy oddanie do użytku 515 tys. mieszkań. Łącznie więc w okresie 1971—1975 wybudujemy o 50 tys. mieszkań więcej, niż to wynikało z pierwotnych zamierzeń.

Dalszy pomyślny rozwój społeczno-gospodarczy kraju uzależniony jest obecnie przede wszystkim od wydatnej poprawy efektywności gospodarowania w przemyśle, od konsekwentnego pogłębiania przemian strukturalnych oraz utrwalania wysokiego tempa wzrostu produkcji. Przemysł pozostaje nadal główną dźwignią rozwoju gospodarczego kraju. Przewycięziliśmy niejedną trudność i pokonaliśmy niejedną barierę w kształtowaniu jego wysokiej dynamiki rozwojowej. Musimy teraz osiągniętą dynamikę utrzymać w latach 1974—1975.

Szczególne wagę przykładamy do wzrostu wydajności pracy. Nie możemy uznać za zadowalające osiągniętych w tej dziedzinie rezultatów. Ciągłe niedostateczne wykorzystanie się pozostawia w występnym czynnikiem wzrostu wydajności pracy. Zmiana tego stanu rzeczy jest uzależniona od nieustępliwej walki o umacnianie dyscypliny i polepszanie organizacji pracy, o sprawne i mądre kierowanie każdym zakładem pracy, o dalszy rozwój inicjatywy i aktywności załóg.

Range przemysłu w naszym kraju wyznacza nie tylko jego udział w wytwarzaniu dochodu narodowego, lecz także jego decydująca rola w tworzeniu społecznych wzorców cywilizacyjnych oraz materialnych przesłanek rozwoju społecznego. Wielkoprzemysłowa klasa robotnicza wywiera przemożny wpływ na umacnianie świadomości socjalistycznej, na kształtowanie osobowości człowieka epoki socjalizmu.

Staje przed nami zadanie opracowania kompleksowego i długofalowego programu lepszego zaspokojenia potrzeb żywnościowych naszego społeczeństwa oraz zabezpieczenia środków niezbędnych do realizacji tego programu. Musimy zdawać sobie sprawę z tego, że o poziomie wyżywienia kraju zadecyduje wykorzystanie naszych własnych zasobów.

Na jednego mieszkańca naszego kraju przypada obecnie pół hektara użytków rolnych. Nasza ziemia może wyżywić ludność Polski, jeśli będzie dobrze i nowoczesnie uprawiana, jeśli chronić będziemy jej zasoby. Jest to zadanie całego narodu, a nie tylko pracowników rolnictwa, chociaż na nich spoczywa odpowiedzialność największa.

W upływającym trzechleciu uzyskaliśmy średnioroczny, wzrost produkcji rolnej o 5,8 proc. Konieczne będą szczególne wysiłki, aby uzyskać co najmniej 4—4,5 proc. wzrostu produkcji rolnej w 1974 i w 1975 r. Kluczowym pierwszoplanowym zadaniem rolnictwa pozostaje nadal szybkie zwiększenie, produkcji zwierzęcej. Chodzi o to, aby z każdego hektara zbierać wysokie plony,

a z każdej tony paszy uzyskać maksymalną ilość mięsa i mleka. Polityka rolna, którą realizujemy obecnie daje dobre wyniki. Będziemy ją konsekwentnie kontynuować. W ramach tej polityki będziemy dążyć do zwiększenia udziału PGR i spółdzielni produkcyjnych oraz ośrodków rolnych kolek rolniczych w całości produkcji rolnej kraju i do spójnego ich aktywności gospodarczej. Będziemy równocześnie nadal tworzyć warunki wszechstronnego rozwoju produkcji gospodarstw chłopskich i zacieśniać więź ekonomiczną tych gospodarstw z państwem socjalistycznym.

Unowocześnianie metod produkcji i postęp społeczny na wsi mają szczególne znaczenie dla kobiet wiejskich. Problemem o wielkiej doniosłości jest utrwalenie równowagi rynkowej. Stanowi to warunek podnoszenia poziomu życia ludzi pracy. Dla zrównoważenia rosnącej siły nabywczej społeczeństwa należy w ciągu najbliższych dwóch lat maksymalnie zwiększać dostawy na rynek. Ważne jest przy tym coraz lepsze zharmonizowanie podaży z popytem na określone grupy towarów.

Poważne znaczenie dla obecnej sytuacji rynkowej w naszym kraju ma zaopatrzenie w mięso i jego przetwory. Ceny mięsa w naszym kraju utrzymują się na niezmiennym poziomie od 6 lat. Dzięki wzrostowi w produkcji zwierzęcej zwiększyliśmy znacznie dostawy mięsa na rynek. W ciągu trzech lat spożycie mięsa zwiększyło się o 8,5 kg na 1 mieszkańca. W roku przyszłym czynić będziemy wysiłki dla zapewnienia dalszego wzrostu spożycia. Jednakże rozwój produkcji nie może sprostać istniejącemu i szybko rosnącemu zapotrzebowaniu. Sytuację komplikują dodatkowo konsekwencje ostrego deficytu mięsa w wielu krajach europejskich, a także pozaeuropejskich oraz konsekwencje, szybkiego wzrostu cen pasz i zbóż na rynku światowym.

Mimo tych trudności od trzech lat prowadzimy politykę niezmiennych cen na podstawowe artykuły żywnościowe. Dzięki tej polityce koszty utrzymania w naszym kraju są stabilne i w chwili obecnej kształtują się na poziomie 1970 roku.

Biorąc pod uwagę potrzeby społeczne, Komitet Centralny uważa za wskazane utrzymanie również i w 1974 r. niezmiennego poziomu cen podstawowych artykułów żywnościowych, a więc mięsa i przetworów mięsnych, chleba i przetworów zbożowych, mleka i przetworów mlecznych oraz cukru.

Podejmując tę ważną, ale ekonomicznie bardzo trudną decyzję, jesteśmy przekonani, że aproba społeczeństwa dla tej decyzji znajdzie wyraz we wzmożonej pracy i wyższej wydajności wszystkich załóg. Chcemy i będziemy iść drogą stałego wzrostu płac. Aktywna i dynamiczna polityka płac leży w interesie każdego człowieka pracy i całego społeczeństwa. Ale właśnie dlatego, aby realizować dynamiczną politykę płac musimy prowadzić elastyczną politykę cen, polegającą zarówno na obniżaniu, jak i podwyższaniu cen w zależności od potrzeb ekonomicznych i społecznych. Politykę cen podporządkowujemy nadrzędnemu celowi, którym jest wzrost realnych dochodów ludzi pracy.

Najważniejszą obecnie sprawą jest dalsza wydatna praca zaopatrzenia rynku w artykuły przemysłowe oraz rozwój usług. We wszystkich gałęziach przemysłu musi być

podjęty wielki wysiłek w celu zwiększenia produkcji, rozszerzenia asortymentu i poprawy jakości artykułów rynkowych.

Ta ostatnia sprawa ma szczególne znaczenie. Systematycznie rośnie bowiem krajoznictwo naszego kraju. Obecnie już 30 proc. rodzin osiąga dochody powyżej 2 tys. zł na osobę a jeszcze tylko 10 proc. posiada dochody poniżej 1 tys. zł na osobę.

Podniesienie jakości i nowoczesności produkcji przemysłowej musimy uczynić główną sprawą naszej polityki na najbliższe lata. Apelujemy do robotników i inżynierów przemysłu, do organizatorów produkcji, do pracowników handlu, aby cały swój wysiłek i inicjatywę skierowali na lepsze zagospodarowanie surowców i półfabrykatów, na podnoszenie jakości produkcji rynkowej, na jej unowocześnianie i uszlachetnianie w imię coraz lepszego zaspokajania potrzeb społecznych.

Wśród spraw najważniejszych i najpilniejszych, wymagających podjęcia na znacznie większą niż dotychczas skalę znajduje się również problem rozwoju usług. Niedostateczny ich rozwój stanowi istotną słabość naszej gospodarki. W latach 1974—1975 należy zapewnić wzrost usług świadczonych przez gospodarkę uspołecznioną dla ludności.

Tempo wzrostu obrotów na szego handlu zagranicznego zostało w latach 1971—1973 niemal dwukrotnie przyspieszone w stosunku do ubiegłego pięcioletnia. W stosunkowo szybkim tempie rozwija się współpraca i wymiana z krajami RWPG, a przede wszystkim z naszym głównym partnerem — Związkiem Radzieckim. Uczestniczymy czynnie w realizacji kompleksowego programu socjalistycznej integracji i tworzymy warunki sprzyjające jej rozwojowi. W programie tym widzimy wielką szansę przyspieszenia wzrostu naszej gospodarki.

Z zadowoleniem stwierdzamy występujący w ostatnich latach znaczny wzrost wymiany towarowej z rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi oraz rozwój, na zasadach obopólnych korzyści, wzajemnej współpracy gospodarczej. W nadchodzących latach chcemy konsekwentnie utrzymać i utrwalać politykę coraz szerszego włączania naszej gospodarki w międzynarodowy podział pracy, kształtując na wysokim poziomie dynamikę wymiany handlowej z zagranicą. Dotyczy to zwłaszcza wymiany z rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi, do których eksport rośnie zbyt wolno.

Rozmiary inwestycji na lata 1971—1975 osiągną poziom około 1,8 biliona zł. Będą zatem niemal o 80 proc. wyższe od nakładów poczynionych w latach 1966—1970. Takiej dynamiki nie osiągnęliśmy nigdy, w całej naszej historii.

Do podstawowych zadań w polityce inwestycyjnej należy nadal walka o czas. Gdybyśmy potrafili dwukrotnie skrócić cykl inwestycyjny — niemal automatycznie moglibyśmy podwoić nakłady inwestycyjne i to bez uszczerbku dla spożycia, a z wielką korzyścią dla rozwoju gospodarki.

Powinniśmy stale pamiętać, że skrócenie okresu dochodzenia nowych obiektów do pełnej zdolności produkcyjnej tylko o 1 miesiąc umożliwi

(dalszy ciąg na str. 4)

Referat Komitetu Centralnego PZPR

(ciąg dalszy ze str. 3)

społeczeństwu uzyskanie dodatkowych towarów o wartości kilkuset miliardów złotych.

W wyniku prac komisji partyjno-rządowej zostały opracowane zasady udoskonalonego systemu planowania i zarządzania. Od początku roku system ten jest wdrażany do praktyki przez tzw. jednostki inicjujące. Rezultaty są w zasadzie pomyślne i prowadzą do wniosku, że rozpoczęte prace należy kontynuować.

Do najważniejszych zadań obecnego planu pięcioletniego należy tworzenie warsztatów pracy dla 1 mln 800 tys. osób. Do chwili obecnej w gospodarce uspołecznionej znalazło zatrudnienie ponad 1 mln 100 tys. nowych pracowników. Są wszelkie powody do zadowolenia, że w naszym kraju każdy zdolny do pracy człowiek pracę otrzymuje. Są jednak w realizacji polityki zatrudnienia również zjawiska ujemne. Od lat sytuacja tak się kształtuje, że poszukujący pracy najłatwiej znajdują ją w przemyśle. Natomiast znacznie mniej ludzi podejmuje pracę w usługach, co ma ujemne konsekwencje gospodarcze i społeczne.

Nie mniej istotną sprawą jest właściwe wykorzystanie czasu. Np. w przemyśle udział godzin z różnych powodów nie przepracowanych wciąż przekracza 8 proc. nominalnego czasu pracy. Nie wolno tego stanu rzeczy tolerować.

I wreszcie problem materiałów. Konieczność polepszenia gospodarki materiałami odnosi się nie tylko do sfery produkcji, chociaż ta dziedzina jest obecnie najważniejsza.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę na szczególną złożoność zadań, przed którymi staniamy w 1974 roku. W tym właśnie roku spiętrzą się zobowiązania wynikające ze wzrostu płac i dochodów ludności, z polityki socjalnej, z szybkiego wzrostu zatrudnienia, a także z szerokiego programu inwestycyjnego. Konsekwencją tego spiętrzenia zobowiązań są określone napięcia w gospodarce.

Stawiamy wysokie, trudne i odpowiedzialne zadania społeczno-ekonomiczne. Są one jednak możliwe do wykonania. Zależy to od naszej codziennej pracy. Za nami 1,026 dni realizacji planu 5-letniego, przed nami dni 800. Miejmy wszyscy pełną tego świadomość: decyduje praca każdego dnia, dorobek każdego dnia.

W pozajazdowym okresie Komitet Centralny konsekwentnie realizuje swoje statutowe zadania i uprawnienia. Na posiedzeniach KC rozpatrywane są najważniejsze sprawy kraju. Są one analizowane merytorycznie i krytycznie. Komitet Centralny sprawuje skuteczną kontrolę nad działalnością swoich organów wykonawczych, a także nad prawidłowością funkcjonowania instancji i organizacji partyjnych. Można dziś stwierdzić, że partia nasza posiada jedno lity politycznie, wymagający i aktywny w codziennej pracy Komitet Centralny. Również Biuro Polityczne KC stanowi zwarty kolektyw, systematycznie zbierający się, obradujący w demokratycznej i rzeczowej atmosferze. Stale polepsza się również styl pracy terenowych instancji partyjnych.

Zwiększa się również odpowiedzialność i operatywność w działalności rządu. Dysponujemy wykształconym i doświadczonym aparatem państwowym. Często jednak ograniczają jego możliwości przestarzałe układy organizacyjne, a także nawarstwione w ciągu lat nie zawsze najlepsze nawyki. Jasne sprecyzowanie zadań i zwiększenie wymagań spotka się niewątpliwie z pozytywnym oddziaływaniem ogromnej większości pracowników tego aparatu, otwórzmy bowiem dla nich szerszą perspektywę doskonalenia pra-

cy, powiększania jej efektów, perspektywę osobistej i społecznej satysfakcji.

Szczególnie istotnym warunkiem pełnego zaangażowania twórczych możliwości ludzi pracy jest właściwa polityka w odniesieniu do kadr kierowniczych. Na odpowiedzialne postępowanie wysunięto wielu młodych, młodych, utalentowanych pracowników i działaczy. Powinniśmy konsekwentnie niż dotychczas realizować zasadę indywidualnej odpowiedzialności za sprawowaną funkcję. Konieczne jest przezwyciężanie formalizmu i biurokracji oraz skłonności do sterowania ludzką pracą głównie w drodze decyzji administracyjnych.

Racjonalne zarządzanie, sprawne działanie państwa, demokratyzm i sprawiedliwy charakter stosunków społecznych — to istotne wartości w życiu narodu. Od nich zależy samopoczucie człowieka pracy, jego pewność jutra i wiara we własne siły, godność jego pracy i życia.

W centrum uwagi naszej partii stale znajduje się sprawa pogłębiania demokracji socjalistycznej i umacniania systemu dyktatury proletariatu. W naszej polityce państwo wejdzie szluzką, leninowską drogą. Rozszerzamy konsekwentnie rzeczywiste uczestnictwo ludzi pracy w życiu publicznym, w decydowaniu o sprawach społecznych, a równocześnie podnosimy dyscyplinę i odpowiedzialność. Szeroko konsultujemy ze społeczeństwem wszystkie istotne sprawy i biorąc pod uwagę rezultaty konsultacji — korygujemy nasze zamierzenia.

Stoimy obecnie w obliczu wyborów do rad. Doświadczenia funkcjonowania gminy potwierdzają słuszność i celowość rozdzielenia funkcji stanowiących od funkcji wykonawczych. Na podstawie pozytywnych doświadczeń gminy aktyw partyjny i społeczny wysuwa wnioski, aby w związku z wyborami do rad, wyodrębnienie organów wykonawczych przeprowadzić również na szczeblu powiatu i województwa powołując, obok powiatowych i wojewódzkich rad na rodowych, naczelników powiatów i wojewódów. Biuro Polityczne uważa te propozycje za słuszne. Ponieważ na szczeblu centralnym podział władz na stanowiska i wykonawcze istniał zawsze, reforma ta zapewni ujednolicenie struktury władz od góry do dołu.

Proponowana struktura władz państwowej w terenie pozwoli w warunkach obecnego etapu rozwoju naszego kraju, pełniej i lepiej realizować podstawowe funkcje ludowego państwa, wynikające z uniwersalnych prawdy socjalizmu.

Aby podnieść autorytet i rangę wojewódzkich, powiatowych i gminnych rad narodowych, jako przedstawicielstw ludzi pracy na swoim terenie, będziemy proponować wybierać na stanowiska przewodniczących prezydów tych rad pierwszych sekretarzy KW i KP oraz w miarę dojrzewania ku temu warunków, również pierwszych sekretarzy KG naszej partii. W skład prezydów rad powinni wejść kierownicy odpowiednich instancji ZSL i SD.

W ostatnich latach uczyniliśmy wiele dla umocnienia roli samorządów w życiu społecznym. Obecnie podejmujemy wielką sprawę organizacji samorządów mieszkańców w miastach.

Ważną i trwałą cechą naszego systemu politycznego stanowi rozwinięte i pogłębianie w ostatnich latach współdziałanie naszej partii z sojusznikami stronnictwami — ZSL i SD. Wzrasta rola bezpartyjnych w życiu politycznym, w działalności produkcyjnej i społecznej. Udzielają oni poparcia polityce partii, identyfikują się z tą polityką i uczestniczą w jej realizacji. Partia działa w ścisłej więzi z bezpartyjnymi i uważa za swój obowiązek stałe jej umacnianie.

Współdziałanie partii z bezpartyjnymi powinno stać się głównym źródłem żywotności i społecznej roli FJN. W ramach tego Frontu pozytywną rolę odgrywają stowarzyszenia katolickie.

W programie VI Zjazdu szczególne miejsce zajmuje postulat wykorzystania wszystkich walorów rewolucji naukowo-technicznej dla umocnienia socjalizmu. Trzeba wypracować wieloletni program postępu naukowo-technicznego. W dziedzinie oświaty stoi my obecnie przed dwoma zasadniczymi zadaniami. Z jednej strony trzeba nadal kontynuować prace nad programem reformy szkolnej. Z drugiej strony — konieczne są wysiłki zmierzające do dalszego podnoszenia poziomu obecnej szkoły.

Program VII Plenum i powstanie Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej tworzą mocne podstawy właściwego pokierowania losami młodego pokolenia. Realizacja tego celu wymaga jednak ustawicznej pracy całej partii, konsekwentnego działania władz państwowych i aktywności samej młodzieży.

W okresie pozajazdowym partia rozwijała swe szeregi, umocniła się politycznie i ideologicznie. Dowiodła ona, że posiada wysoką zdolność doskonalenia metod własnego działania, że przyjmuje w swe sferze reguły przodujących, że rośnie nieustannie w pracy i walce. Przywiązujemy wielką wagę do przestrzegania w życiu partii zasad centralizmu demokratycznego, do pogłębiania wewnątrzpartyjnej demokracji, do rozwijania krytyki i samokrytyki.

Od wszystkich członków partii musimy wymagać gruntownego rozumienia celów, ku którym partia zmierza i metod, które do nich prowadzi; musimy wymagać samodzielnej orientacji w rozwoju społecznym i zajmowania stanowiska wobec spraw dyskutowanych w społeczeństwie.

Partyjność trzeba rozumieć jako trwałość przekonań, odporność na trudności i nieprzejmowanie wobec przeciwników socjalizmu. Podstawowym celem pracy wewnątrzpartyjnej powinno stać się obecnie umacnianie zwartości szeregów partii.

Od VI Zjazdu zrobiliśmy wiele dla umocnienia pozycji klasy robotniczej w życiu naszego kraju oraz dla zwiększenia aktywności robotników w naszej partii. Powinniśmy nadal przyjmować do partii przodujących i wyróżniających się w realizacji programu VI Zjazdu robotników, wybierać ich do władz partyjnych, powierzać odpowiedzialne zadania. Ma to doniosłe znaczenie dla podniesienia klasowej bojowości i hartu ideowego szeregów partyjnych.

Biorąc pod uwagę rozwój naszej partii w ostatnich latach oraz poważne i pozytywne zmiany w metodach jej działania-Biuro Polityczne proponuje przeprowadzenie przed VII Zjazdem partii wymiany legitymacji partyjnych. Za taką decyzją przemawiają również względy organizacyjne, m. in. fakt, iż od poprzedniej wymiany legitymacji upłynęło 7 lat. Najistotniejsze są wszakże motywy polityczne i ideologiczne. Podjęliśmy na VI Zjeździe decyzję o zasadniczym znaczeniu, wytyczyliśmy program rozwoju kraju. W toku realizacji tego programu sprawdza się postawa wszystkich członków partii. Przed VII Zjazdem każdy z nas powinien rozliczyć się przed partią i narodem z ciążącej na nim odpowiedzialności.

Największą wartością, którą wykuliśmy budując Polskę Ludową, jest polityczna jedność naszego narodu na gruncie socjalistycznego rozwoju Polski, na gruncie sojuszu robotniczo-chłopskiego oraz sojuszu klasy robotniczej z inteligencją.

Linia VI Zjazdu umocniła pozycję socjalizmu w naszym narodzie.

Pokoje współistnienie i wynikający z niego pozytywny w swej istocie rozwój kontaktów międzynarodowych zwiększają znaczenie pracy ideologicz-

nej i naszej w tej dziedzinie obowiązki. Socjalizm budujemy równolegle na dwóch frontach — społeczno-gospodarczym i ideologicznym. Musimy organicznie zespolić pracę ideowo-wychowawczą z realizacją społeczno-gospodarczego programu VI Zjazdu.

Partia nasza musi być tą świadomą i bojową siłą, która kierując socjalistycznym budownictwem znajduje się — na wszystkich odcinkach — w jego awangardzie oraz kształtuje postawę klasy robotniczej i narodu.

Podnosiliśmy nieraz wielkie znaczenie krzewienia obywatelskich postaw. Zwracamy się dziś do całego społeczeństwa o wytrwałość i konsekwentną walkę z biernością i obojętnością wobec zła, o walkę ze wszystkimi zjawiskami, które godzą w zasady socjalistycznej moralności. Szczególną uwagę powinniśmy poświęcać pogłębianiu poczucia godności narodowej. Miliony obywateli naszej socjalistycznej ojczyzny mają wysokie aspiracje cywilizacyjne i pragną, aby określenie „polskie” kojarzyło się z ideowym zaangażowaniem, z wzorową postawą społeczną, z rzetelnością w pracy i z wysoką kulturą współżycia społecznego.

Naczelnym zadaniem pracy ideologicznej jest umacnianie patriotyzmu, który stanowi potężną dźwignię aktywności i zaangażowania, niewyczerpalne źródło ofiarności i ideowości. Powinniśmy ten patriotyzm stale pogłębiać, przekuć w wolę pracy dla socjalistycznej Polski. Pracować dla Polski, obecnie w socjalistycznych warunkach oznacza pracować dla siebie, dla pomysłowości własnej i najbliższych. Praca dla Polski oznacza również pracę dla dobra innych narodów, zwiększanie naszego wkładu w postępowy rozwój ludzkości.

Stałą treścią ideowo-wychowawczej działalności partii jest pogłębianie międzynarodowej świadomości wśród ludzi pracy i całego narodu.

Myślą przewodnią uchwały VI Zjazdu w sprawach polityki międzynarodowej jest dalsza konsekwentna walka o powszechne oparcie stosunków między państwami na zasadach pokojowego współistnienia. Podkreśliśmy wagę, jaką partia i cały naród polski przywiązują do sprawy trwałego pokoju w Europie i w świecie — do postępu w procesie odprężenia. Wskazaliśmy równocześnie na konieczność ściślejszego wiązania polityki zagranicznej z potrzebami społeczno-gospodarczego rozwoju naszego kraju.

Bezpieczeństwo i trwały pokój — jest celem naszej polityki zagranicznej. Jest to niezmienne dążenie naszego narodu, który tak wiele wycierpiał w swych najwscześniejszych dziejach. Walka o pokojową perspektywę świata wpływa na naszą komunistyczną ideologię i należy do jej fundamentalnych założeń.

Postęp procesu odprężenia a wraz z nim międzynarodowej współpracy gospodarczej — to także jedno z podstawowych założeń, na których budowaliśmy społeczno-gospodarczy program VI Zjazdu.

Tym zasadniczym celem podporządkowaliśmy naszą aktywną międzynarodową działalność w okresie od VI Zjazdu, dążąc do tego, by Polska Ludowa wnosila coraz większy wkład w utrwalanie pokojowego współistnienia. Stąd także wypływa nasze najgłębsze uznanie dla konsekwentnej pokojowej polityki Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, dla programu, który w tej doniosłej kwestii został uchwalony przez XXIV Zjazd i dla rozmachu, z jakim program ten jest realizowany.

Podkreślaliśmy to niejednokrotnie, i dziś, z tej trybuny, pragniemy to powtórzyć z całą mocą: partia nasza, wszyscy ludzie pracy w naszym kraju w pełni solidaryzują się z polityką KPZR i Związku Radzieckiego. Jest to nasza wspólna polityka, wyraża ona interesy i dążenia wszystkich państw socjalistycznych

wszystkich ludzi pragnących pokoju. Będziemy niezmiennie uczestniczyć w realizacji tej polityki.

Powszechnym szacunkiem w świecie i głębokim uznaniem naszego społeczeństwa cieszy się niestrudzona aktywność Komitetu Centralnego KPZR, rządu radzieckiego i osobiście Sekretarza Generalnego tow. Leonida Breżniewa na rzecz pokoju i wolności narodów. Nasza I Krajowa Konferencja kieruje do lenińskiego kierownictwa KPZR słowa braterskiej jedności. Komunistom radzieckim, narodowi radzieckiemu przesyłamy serdeczne życzenia w związku ze zbliżającą się 56. rocznicą Rewolucji Październikowej. Życzymy na szym radzieckim braciom nowych wielkich sukcesów w budowie komunizmu!

W okresie, który upłynął od VI Zjazdu zaszły w świecie ważne zmiany.

W Europie rozwijają się pozytywne procesy umacniające odprężenie i bezpieczeństwo. Stosunki między państwami socjalistycznymi a państwami kapitalistycznymi układają się stopniowo na płaszczyźnie pokojowego współistnienia i współpracy. Ważne znaczenie dla tych procesów ma zapoczątkowana przez ZSRR, Polskę i inne kraje socjalistyczne normalizacja stosunków z Niemiec Republiką Federalną na podstawie uznania powojennej mapy Europy.

Polska aktywnie działała na rzecz odprężenia w Europie, kierując się niezłomnie jednolitą linią wspólnoty socjalistycznej i w jej ramach realizując swoje żywotne interesy. Całkowicie i ostatecznie zamknięta została sprawa uznania naszej granicy zachodniej za nieodwracalną i nienaruszalną. Jest to wielki sukces wieloletniej konsekwentnej polityki naszej partii, jest to rezultat braterskiego poparcia przede wszystkim ze strony Związku Radzieckiego i wszystkich krajów socjalistycznych.

Zwołana została i pomyślnie rozpoczęła swe prace Europejska Konferencja Bezpieczeństwa i Współpracy. Obecnie trwa jej druga faza. Jesteśmy przekonani, że zakończy się ona sukcesem, potwierdzając zasady pokojowego współistnienia i nienaruszalności granic oraz otwierając nowe perspektywy wzajemnie korzystnej współpracy narodów Europy. Szczególnie doniosłe znaczenie dla pomyślnego rozwoju sytuacji światowej — a zwłaszcza dla uchronienia ludzkości od groźby wojny nuklearnej, mają porozumienia radziecko-amerykańskie. Popieramy radzieckie inicjatywy i wysiłki, które do tych porozumień doprowadziły. Realizacja zasad pokojowego współistnienia w stosunkach między ZSRR i Stanami Zjednoczonymi służy bowiem najwyższemu interesowi ludzkości.

Wielkim sukcesem bohaterstwa walki narodu wietnamskiego oraz konsekwentnych wysiłków ZSRR, całej socjalistycznej wspólnoty, wszystkich sił pokoju i polityki realizmu stało się zakończenie wojny w Wietnamie. Stworzyło ono perspektywę politycznego rozwiązania istniejących problemów i przyczyniło się do poprawy sytuacji międzynarodowej.

Jest w świecie do rozwiązania jeszcze wiele trudnych problemów i sporo punktów zapalnych. Niedawno opinia publiczna całego świata wstrząsnął krwawy zamach stanu przeciwko konstytucyjnemu rządowi w Chile. Komuniści zawsze ponosili największe ofiary w walce o szczytne ideały ludzkości, o wolność, sprawiedliwość i postęp. Jesteśmy razem z komunistami Chile, ze wszystkimi bojownikami o sprawę ludu chilijskiego!

Sprawą o szczególnej wadze dla pokoju na świecie jest wygaszenie ognisk wojny i konfliktów. Dotyczy to w pierwszym rzędzie Bliskiego Wschodu, gdzie uporczywa agresywna polityka rządu Izraela i blokowanie przezeń politycznych rozwiązań, doprowadziły do wznowienia

działań wojennych. Solidaryzując się z walczącymi o wyzwolenie swych ziem narodami arabskimi opowiadamy się jednocześnie za pilnym politycznym uregulowaniem problemów Bliskiego Wschodu, za rozwiązaniem, które zapewni podstawowe prawa: trwały pokój i bezpieczeństwo wszystkim narodom tego regionu. W tym właśnie kierunku zmierzają konstruktywne inicjatywy Związku Radzieckiego. Perspektywa takiego rozwiązania stanowić może rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ, przyjęta dziesięć lat temu na podstawie wspólnego projektu Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych.

Wszystkie państwa pragnące pokoju powinny udzielić pomocy w tej inicjatywie. Związek Radziecki jest główną siłą i ostoją pokoju na świecie. Dlatego w sposób zdecydowany występujemy przeciwko polityce maoistowskiego kierownictwa KP Chin, która kierując się hegemoniizmem i szowinizmem, jest wymierzona przeciwko wszystkim krajom socjalistycznym, przeciwko żywotnym interesom ludzkości.

Doświadczenia ostatnich tygodni potwierdza raz jeszcze, że droga do upowszechnienia zasad pokojowego współistnienia i pokojowej współpracy między państwami we współczesnym ustrojowo podzielonym świecie nie jest łatwa i prosta. O pokojowej współistnieniu trzeba toczyć nieustanną walkę przeciwko siłom reakcji i wojny, które nie złożyły jeszcze broni i podejmują próby wzniecania ognisk napięcia i zatrutowania atmosfery międzynarodowej. Te poczynania reakcji mogą spowodować niejedną jeszcze trudność na drodze pokoju, nie dającą jednak zmienić dominującej tendencji rozwoju stosunków międzynarodowych. Za pokojowym współistnieniem stoją co raz potężniejsze siły. Odpowiada ono najsilniejszemu pragnieniu ludzkości. Jest obiektywną koniecznością naszej epoki.

Za kilka dni w Moskwie rozpocznie się Światowy Kongres Sił Pokoju. Jego obrady w obecnej sytuacji mają wagę szczególną. Będą one manifestacją woli narodów na rzecz pokoju i bezpieczeństwa.

W ślad za odprężeniem politycznym powinno nastąpić odprężenie militarne.

Udzielamy pełnego poparcia doniosłym inicjatywom ZSRR w dziedzinie rozbrojenia, propozycji redukcji budżetów wojskowych państw — stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ. Opowiadamy się za zwołaniem światowej konferencji rozbrojenia. Przywiązujemy dużą wagę do rozpoczynających się wkrótce w Wiedniu rozmów w sprawie ograniczenia sił zbrojnych i zbrojeń w Europie Środkowej.

Polska sprzyjać będzie rozwojowi konstruktywnych stosunków międzynarodowych, umacnianiu bezpieczeństwa i rozszerzaniu współpracy. Oznacza to wypełnianie konkretnej treści zawartych już porozumień, układów i przyjętych ustaleń oraz rozszerzanie ich systemu na dalsze państwa i dalsze dziedziny.

Będziemy jeszcze silniej wiązać naszą aktywność międzynarodową z wymogami realizacji społeczno-gospodarczego programu. Wagę szczególną będzie nam więc przywiązywać do jak najszybszych i korzystnych stosunków gospodarczych. Mają one doniosłe znaczenie polityczne gdyż tworzą materialną infrastrukturę pokojowego współistnienia.

Zawieramy z wieloma krajami długofalowe układy i porozumienia gospodarcze. Stwarza ją one trwałe perspektywy i odpowiada systemowi planowej gospodarki. Zmierzając będziemy zwłaszcza do rozbudowy takich związków gospodarczych, które wzrost importu łączą z ściśle z tworzeniem nowych możliwości ekonomicznych i które rozszerzają zakres wzajemnie korzystnej kooperacji przemysłowej.

(okończenie na str. 6)

O WYSOKĄ DYNAMIKĘ społeczno-gospodarczego rozwoju Polski w latach 1974 - 1975

Wystąpienie członka Biura Politycznego KC PZPR, prezesa Rady Ministrów PIOTRA JAROSZEWICZA (skrót)

Zawarta w referacie Komitetu Centralnego ocena dotychczasowej realizacji Uchwały VI Zjazdu stanowi punkt wyjścia do ustalenia zadań dalszego rozwoju Polski w latach 1974—1975.

W latach tych będziemy kontynuować wysoką dynamikę rozwoju społeczno-gospodarczego. Musimy równie szybko jak w mijającym 3-leciu powiększać dochód narodowy, a w tym celu utrzymywać wysoką dynamikę wzrostu produkcji materialnej. Oceniamy, że wartość produkcji sprzedanej i usług w przemyśle powinna wzrastać w latach 1974—1975 po około 10—11 proc. rocznie.

W LATACH 1966—1970 tempo wzrostu produkcji w grupie „B” wyniosło 6,6 proc., a w pierwszych trzech latach bieżącego 5-lecia aż 10,7 proc. Natomiast tempo wzrostu produkcji w grupie „A” wynoszące w poprzednim 5-leciu średnio w ciągu roku 9,3 proc. zwiększyło się w bieżącym okresie 3-letnim do 10,4 proc. rocznie.

W latach 1974—1975 będziemy podobnie kształtować proporcje pomiędzy grupą „A” i grupą „B”. W rezultacie zapewnimy w 2-leciu 1974—1975 zwiększenie — ponad założenia planu 5-letniego — dostaw artykułów przemysłowych na rynek wewnętrzny o około 130 mln zł, produkcji eksportowej o około 120 mld zł oraz dostaw inwestycyjnych i zaopatrzeniowych o około 130 mld złotych.

Na rozwój przemysłu przeznaczamy w tych dwóch latach — około 150 mld zł nakładów inwestycyjnych ponad ustalenia planu 5-letniego. Łączne nakłady inwestycyjne w przemyśle będą w okresie bieżącego pięcioletnia ponad dwukrotnie większe niż w latach 1966—1970.

Z pierwszeństwa korzystają gałęzie przemysłu, które decydują o unowocześnieniu całej gospodarki, bądź spełniają zasadniczą rolę w zaspokajaniu potrzeb społeczeństwa. W skali pięcioletnia 1971—1975 ponad 2,5-krotnie wzrosną nakłady w przemyśle: lekkim, spożywczym i metalurgicznym, a ponad 2-krotnie w przemyśle: mineralnym, elektromaszynowym i drzewno-papierniczym.

W rok 1974 wejdziemy nie tylko z osiągnięciami, ale i z odczuwalnymi napięciami w niektórych dziedzinach gospodarki. Nie można także wykluczyć mniejszych pomyślnych niż w poprzednich 2 latach warunków atmosferycznych dla rolnictwa. Musimy liczyć się również z dalszym wzrostem cen importowanych surowców i materiałów.

Proponuję podjęcia w latach 1974—75 dodatkowych, zwiększonych w stosunku do Uchwały VI Zjazdu i planu 5-letniego zadań rozwoju kraju przedkładać Konferencji biorąc pod uwagę wszystkie te, również niepożądane okoliczności. Jesteśmy bowiem przekonani, że potrafiemy z powodzeniem zrównoważyć je wydajną pracą, lepszym gospodarowaniem, sprawniejszym zarządzaniem na wszystkich szczeblach gospodarki i administracji.

W realizacji naszej polityki społeczno-gospodarczej przywiązujemy wielkie znaczenie do rozwoju rolnictwa i przemysłu spożywczego. Zakładamy stosunkowo wysokie, ponad 4-procentowe tempo wzrostu produkcji rolnej w roku 1974 i 1975. W latach 1971—73 wartość dostaw ciągni-

ków, 5,8 tys. kombajnów zbożowych i 27 tys. młocarni. O około 13 mld zł przekroczyć poziom przewidziany w planie 5-letnim państwowe inwestycje w rolnictwie.

Jednym z kluczowych zadań pozostaje nadal właściwe wykorzystanie całego obszaru użytków rolnych. Rząd tworzyć będzie warunki sprzyjające szybszemu przechodzeniu ziemi z niewykorzystywanej we władanie tych użytkowników — PGR, spółdzielni produkcyjnych, kółek rolniczych i rolników indywidualnych — którzy zapewnią wysoką jej produktywność. Warunki przemianowania ziemi od rolników nie gwarantujących racjonalnej gospodarki oraz renty i rekompensaty za przejętą ziemię, będą odpowiednio różnicowane.

Głównym zadaniem rolnictwa jest utrzymanie wysokiego tempa rozwoju produkcji zwierzęcej. W nadchodzącym roku pogłowie bydła powinno wzrosnąć o ponad 500 tys. sztuk, a pogłowie trzody o ponad 1,7 miliona sztuk.

Sytuację na międzynarodowym rynku żywnościowym znamionuje niespotykany od lat kryzys przejawiający się m.in. w znacznym wzroście cen zbóż i pasz oraz w równoczesnym spadku ich podaży. W związku z tym konieczność dalszego, znacznego importu zbóż, pasz i komponentów przy czynia się do pogarszania naszego salda w obrotach artykułami rolnospożywczymi z zagranicą. Tym bardziej musimy wymagać od rolnictwa szybszej intensyfikacji produkcji zbóż i pasz, dalszego wzrostu plonów.

Stopniowo likwidujemy niedorozwój i zacofanie przemysłu spożywczego. Na ten cel przeznaczamy w bieżącym pięcioletniu około 90 mld zł. Dobre jest poważne, ale do nowoczesnej struktury spożycia żywności jeszcze nam daleko. Rozwiązaniu tego problemu poświęcony zostanie będący w toku opracowania przez rząd kompleksowy program gospodarki żywnościowej.

Dynamiczny rozwój produkcji materialnej stawia zwiększone zadania dla transportu i łączności. W latach 1974—75 przewozić wszystkimi środkami transportu lądowego i wodnego będą wyższe od zakładanych w planie 5-letnim o jedną czwartą, to jest o około 440 mln ton.

Rozwojowi łączności służyć będzie unowocześnienie bazy technicznej. W latach 1974—1975 przewiduje się przyłączenie do sieci telefonicznej dalszych 160 tys. abonentów. Zakończona zostanie budowa centralnej radiostacji długofalowej w Konstantynowie. Wszystkie ośrodki wojewódzkie zostaną do roku 1975 wyposażone w nadajniki II programu TV.

W rok 1974 wejdziemy pod znakiem wysokiej dynamiki wzrostu siły nabywczej. Aby sprostać rosnącemu zapotrzebowaniu, dostawy towarów na rynek osiągną w 1974 r. wartość co najmniej 741 mld zł, a w 1975 r. 824 mld zł.

Jednym z ważnych zadań w

nadchodzącym dwuleciu będzie dalsza poprawa zaopatrzenia wsi w dobra inwestycyjno-produkcyjne, a także w towary konsumpcyjne pochodzące z przemysłu.

W latach 1974—1975 stanimy przed zadaniem zwiększenia dostaw artykułów żywnościowych. W ostatnich trzech latach nastąpiło znaczne przyspieszenie wzrostu spożycia artykułów pochodzenia zwierzęcego przy równoczesnym zmniejszeniu spożycia przetworów zbożowych i ziemniaków.

Zrobiliśmy ogromny wysiłek dla przyspieszenia produkcji i przetwórstwa mięsa. Dzięki temu w ciągu trzech ostatnich lat spożycie mięsa wzrosło o 8,5 kg na osobę wobec 10,5 kg w całym dziesięcioleciu 1961—70.

Przeznaczamy rosnące środki na utrzymanie przyspieszonego tempa wzrostu produkcji zwierzęcej. Trzeba jednak zdawać sobie sprawę, że mimo kontynuacji kosztownego importu zbóż i pasz sytuacja na rynku mięsnym nie może w najbliższych latach ulec radykalnej poprawie.

Od trzech lat Komitet Centralny i rząd konsekwentnie prowadzą politykę stabilizacji cen na artykuły pierwszej potrzeby. Wysiłek ponoszony przez państwo dla utrzymania niezmiennych cen detalicznych na podstawowe artykuły żywnościowe jest bardzo duży. Polityka rolno-przemysłowa nie przynosi spodziewanych rezultatów i rosną dostawy artykułów żywnościowych na rynek. Ale musimy zdawać sobie sprawę z tego, że również szybko rośnie obciążenie budżetu państwa dotacjami do gospodarki żywnościowej. W tym roku wyniosą one około 30 miliardów złotych.

Na niezmiennym poziomie utrzymaliśmy ceny pasz, chociaż ich zakup za granicą jest dziś nieporównanie droższy. W roku 1973 za importowane pasze i komponenty paszowe płacimy średnio o ponad 100 proc. więcej niż w r. 1970, a za zboża o około 70 proc. więcej.

Utrzymanie w r. 1974 niezmiennego poziomu cen detalicznych na podstawowe artykuły żywnościowe — to decyzja o wielkim znaczeniu politycznym i społecznym. Podejmując ją, mówimy o otwarciu o konieczności prowadzenia w przyszłości, elastycznej polityki cen — polityki, która będzie uwzględniała zmieniające się warunki produkcji oraz zróżnicowanie popytu.

Dynamika wzrostu usług chociaż przewyższa założenia planu 5-letniego, okazuje się nie wystarczająca. Powinna ona wyprzedzać dynamikę sprzedaży towarów i przychodów pieniężnych ludności. Zatrudnienie w usługach powinno rosnąć znacznie szybciej niż w przemyśle i budownictwie. Również uzbrojenie techniczne wielu zakładów usługowych musi być zmodernizowane i wzbogacone. Rozwiązanie tych problemów spowoduje wzrost kosztów własnych, a więc i cen szeregu usług. Jest to proces nieunikniony. Usługi, do których władze terenowe i przemysł musiałby dopłacać, nie rozwijałyby się tak, jak wymagają tego potrzeby społeczno-gospodarcze.

W listopadzie br. zjednoczenia, resorty, władze terenowe i organizacje spółdzielcze dokonają gruntownego przeglądu sytuacji w każdym zakładzie produkującym towary rynkowe i eksportowe lub świadczącym usługi. W rezultacie zostaną ustalone programy działania na grudzień br.

Ich realizacja doprowadzić powinna do wydatnego powiększenia produkcji towarów i usług, rozszerzenia asortymentu i podniesienia ich jakości.

Określone na rok 1974 rozmiary inwestycji przewyższą o około 100 mld zł założenia planu 5-letniego na ten rok. Już w przyszłym roku inwestować będziemy więcej niż przewidywał plan 5-letni na rok 1975. Udział inwestycji netto w dochodzie narodowym wzrośnie z 25,6 proc. w roku bieżącym do 26,3 proc. w 1974 roku. Będzie to najwyższe obciążenie dochodu narodowego inwestycjami w dotychczasowym rozwoju Polski Ludowej. Jest to konieczne dla szybkiego odrobienia szeregu wieloletnich opóźnień w rozwoju i unowocześnieniu gospodarki narodowej.

Nowe inwestycje zarówno planu centralnego jak i terenowego będzie można rozpoczynać w 1974 r. jedynie pod warunkiem dobrego ich przygotowania oraz zagwarantowania krótkich, najwyżej 2-letnich cykli realizacyjnych. Poodejmowanie inwestycji o dłuższym cyklu będzie wymagało specjalnych decyzji rządu, przy znacznym zastrzeżeniu kryteriów ich akceptacji.

Najbliższym odcinkiem działalności inwestycyjnej są terenowe inwestycje służące zdrowiu, handlu, nauki i oświaty. Władze terenowe powinny w roku 1974 bezwzględnie doprowadzić do likwidacji opóźnień na tych odcinkach.

Ważnym zadaniem jest należyte przygotowanie i uzbrajanie terenów pod budownictwo mieszkaniowe. W związku z tym będą rozwijane przedsiębiorstwa specjalistyczne w dziedzinie instalacji przemysłowych, elektrycznych i energetycznych. Przyspieszymy rozwój budownictwa indywidualnego. Konieczne jest zwłaszcza wypracowanie odpowiednio nowoczesnych technologii budownictwa domów jednorodzinnych, własnościowych.

Zbliża się okres niżu demograficznego, w którym przyrost kadr pracowniczych będzie o wiele niższy niż do tej pory. Wobec tego dotychczasowe metody gospodarowania pracą i uzyskiwania przyrostu produkcji muszą ulec zasadniczej poprawie.

Podstawowym czynnikiem osiągnięcia zakładanego wzrostu produkcji materialnej muszą uczynić wzrost wydajności pracy. W przemyśle absolutną koniecznością jest uzyskanie w latach 1974—1975 wzrostu wydajności pracy o około 8,9 proc. rocznie, wobec 6,7 proc. w latach 1971—1973. W budownictwie odpowiedni wskaźnik powinien wynieść ponad 9 procent rocznie, wobec 8,9 proc. uzyskiwanych w dotychczasowym okresie 5-letnim. W efekcie udział wydajności pracy w przyroście produkcji w przemyśle powinien wzrosnąć z 67 proc., osiągniętych średnio w latach 1971—1973 do około 72 proc. w latach 1974—1975, zaś w budownictwie z około 64 proc. do około 67 proc.

Ważne zadanie jakościowe, przed którym stoimy — to za pewnienie efektywnego wykorzystania zasobów surowcowych i materiałowych.

W roku 1973 zadania planu nakreślone zgodnie z uchwałą X Plenum KC zostaną w tej sferze wykonane. To, co użytkaliśmy dotychczas, polega jednak głównie na wykorzysta-

niu prostych rezerw, zastosowaniu prostych zabiegów oszczędnościowych.

Rosnącego znaczenia nabiera obecnie głębsze rezerwy, wymagające zmian w projektowaniu wyrobów i w technologii produkcji, szerokiego stosowania lepszych konstrukcji i wprowadzania nowych materiałów i substytutów. Aktywność na tym polu będziemy stymulować z pomocą coraz skuteczniejszego systemu zachęt materialnych i moralnych.

Przekroczenie założonych na lata 1974—75 w planie pięcioletnim oszczędności materiałowych o około 15—20 miliardów złotych stanowi zasadniczy warunek zbilansowania potrzeb gospodarki na surowce i materiały w latach 1974—1975.

Dla postępu w tej dziedzinie decydujące znaczenie ma podnoszenie dyscypliny technicznej i przestrzeganie reżimu technologicznego.

Kolejne zadanie jakościowe dotyczy lepszego wykorzystania majątku trwałego. Chodzi o dalsze rozszerzenie zmianowości pracy, lepsze wykorzystanie budynków i powierzchni produkcyjnej, każdej maszyny, każdego urządzenia, lepszą organizację gospodarki remontowej.

Wrogiem gospodarności są częste jeszcze zjawiska bumełania, pijaństwa i nie usprawiedliwiona absencja bądź marnotrawienie czasu pracy.

Złych pracowników może nie być wielu, ale ich postawa obniża dobre imię całej załogi. Dyrekcje powinny takich ludzi przywoływać do porządku. Nie ma tutaj miejsca na tolerancję.

W życiu narodu, w rozwoju naszego państwa coraz bardziej wzrasta rola nauki. Opracowany program rządowy zapewnia wszechstronne środki dla jej dalszego rozwoju. Przemysł i inne działy gospodarki muszą wydawnie zwiększyć swą chłonność na wyniki prac badawczych, zapewniając ich szybkie i bezpośrednie wykorzystanie.

Wszystkie omówione problemy w różnorodny sposób wiążą się ze strategicznym zadaniem, jakim jest szybkie zwiększenie udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy. Udział naszego kraju w obrotach światowych, który od roku 1938 do 1970 r. utrzymywał się niezmiennie na poziomie 1,1 proc., zwiększył się do ok. 1,3 proc. w roku 1973.

Konsekwencją naszej strategii gospodarczej są preferencje dla inwestycji służących urzeczywistnieniu programu socjalistycznej integracji gospodarczej. Przewidujemy, że w 1974 r. zostaną zawarte dalsze umowy i porozumienia w sprawie współpracy krajów RWPG w rozbudowie zdolności wydobywczych i przesyłowych ropy naftowej i gazu ziemnego oraz w rozwoju produkcji produktów hutniczych żelaza, niklu, celulozy, białej tytanowej, aluminium, kaučuku itd.

W stosunkach Polski z zagranicą podstawową rolę odgrywa współpraca ze Związkiem Radzieckim — naszym głównym partnerem i wypróbowanym sojusznikiem.

Zawarliśmy ostatnio z ZSRR szereg wieloletnich umów, po rozumieniu specjalizacyjnych i kooperacyjnych. Przygotowane zostały programy dalszego pogłębienia i doskonalenia współpracy w szeregu podstawowych dziedzin.

Pragnę z tej tribuny wyrazić szczególną wdzięczność dla KPZR i rządu radzieckiego za zrozumienie naszych potrzeb

i założeń rozwojowych, wykazane w toku prac nad koordynacją następnych planów 5-letnich.

W ostatnich latach pomyślnie rozwija się również nasza współpraca gospodarcza i techniczna z rozwiniętymi krajami kapitalistycznymi. Rozszerzamy także nasze stosunki ekonomiczne z krajami rozwijającymi się.

Kierujemy się zasadą rozsądnego zaciągania kredytów, przeznaczając je na rozwój bazy wytwórczej i na przyspieszenie modernizacji gospodarki. Ściśle przy tym przestrzegamy ekonomicznej opłacalności tych transakcji.

W planach na rok przyszły stawiamy zadania poważnego wzrostu eksportu.

Jego zwiększenie w latach 1974—1975 w cenach porównywalnych o co najmniej 34 proc. należy uznać za szczególne zadanie całej gospodarki.

Zadanie to jest tym istotniejsze, że w latach 1972—73 znacznie wzrosły ceny surowców i materiałów do produkcji, nabywanych przez nas w krajach kapitalistycznych. Nie zamierzamy jednak w sposób mechaniczny ograniczać importu, który wzrosnąć ma w latach 1974—1975 co najmniej o 24 proc.

Najbliższe dwa lata bieżącego 5-lecia będą okresem doskonalenia metod planowania i zarządzania w daleko szerszym niż dotychczas skali. Rozszerzając zakres uprawnień w kombinatach, przedsiębiorstwach i zjednoczeniach będziemy nadal konsekwentnie doskonalili organizację i metody działania centralnych szczebli zarządzania gospodarką.

Praktyka potwierdziła celowość i skuteczność komiesięcznych ocen realizacji zadań planu i przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, dokonywanych na posiedzeniach Rady Ministrów, w tym co kwartał przy udziale przewodniczących prezydium WRN. Wynikające stąd wnioski są rozpatrywane przez Biuro Polityczne, które udziela rządowi kierunkowych wskazań, mobilizując równocześnie instancje i organizacje partyjne do pomocy i kontroli ich realizacji. Będzie my doskonalili metodologię tych ocen, widząc w nich ważny instrument bieżącego sterowania rozwojem gospodarki.

Pragnę również podkreślić duże znaczenie wspólnych posiedzeń Biura Politycznego i Prezydium Rządu, poświęconych rozpatrywaniu podstawowych problemów rozwoju gospodarki i państwa.

Istotna zmiana w treści działalności rządu polega na łączeniu pracy nad problemami bieżącymi z pracą nad kształtowaniem długofalowych perspektyw socjalistycznego rozwoju kraju. Przygotowaliśmy w Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i przedstawiliśmy Biuru Politycznemu wiele kompleksowych programów problemowych.

Zadania na lata 1974—1975 są trudne. Niech w realizacji tych zadań stale towarzyszy nam świadomość, że większe niż przewidywał plan są również potrzeby, związane ze wzrostem dobrobytu i urzeczywistnieniem naszej polityki społecznej oraz przyspieszaniem rozwoju gospodarki.

Dokończenie referatu Komitetu Centralnego PZPR

(dokończenie ze str. 4)

Dążyć będziemy do dalszego pogłębiania pomyślnie rozwijających się stosunków z Francją. Nasze porozumienia gospodarcze realizowane są z pożytkiem dla obu stron. Uważamy jednak, że istnieje możliwość dalszego zacieśnienia i rozszerzania współpracy polsko-francuskiej.

Dobrze rozwijają się też nasze stosunki z państwami skandynawskimi, z Belgią i Włochami, z innymi państwami Europy zachodniej. Widzimy dzisiaj lepsze możliwości podniesienia na wyższy poziom całości kształtu naszych stosunków z Wielką Brytanią. Naszym dążeniem jest nadanie stosunkom, a zwłaszcza współpracy gospodarczej z państwami Europy zachodniej, nowych wymiarów, na podstawie zasad pokojowego współistnienia i wzajemnych korzyści. W dalszym ciągu rozszerzać będziemy stosunki z Japonią i Indiami.

Stosunki Polski ze Stanami Zjednoczonymi ostatnio znacząco się polepszyły. Wzrosła wymiana handlowa. Będziemy sprzyjać dalszemu rozwojowi

tych stosunków na zasadach wzajemnych korzyści. Ważne znaczenie dla naszej polityki zagranicznej mają stosunki z Niemiecką Republiką Federalną. Prowadzone ostatnio rozmowy sprzyjają pełnej normalizacji tych stosunków i uregulowaniu problemów, które tego wymagają. Tym celem służyć będą, zgodne z ustaleniami, dalsze kontakty i wizyty.

Wielką wagę przywiązujemy do rozwoju stosunków z krajami Azji, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Polska solidaryzuje się z ich walką o niezwłoczne przeciwko imperialistycznej dominacji i agresji.

Z wieloma państwami tych kontynentów łączą nas przyjaźnielskie więzi i rosnąca współpraca. Z zadowoleniem powitałmy rezultaty IV Konferencji szefów państw i rządów krajów niezaangażowanych w Algierii.

Niezłomną zasadą naszej działalności międzynarodowej jest umacnianie socjalistycznej wspólnoty, której Polska jest niezawodnym ogniwem.

W okresie, który upłynął od VI Zjazdu nastąpił dynamiczny rozwój braterskich stosun-

ków ze Związkiem Radzieckim — czołową siłą naszej wspólnoty. Główną przesłanką tego rozwoju jest całkowita jedność stanowisk i przyjacielskie współdziałanie PZPR z komunistyczną partią Związku Radzieckiego. Przeprowadzone w tym roku spotkania, wśród których szczególne znaczenie miała wizyta tow. Leonida Breżniewa w Polsce, otwierają dalsze rozległe perspektywy wszechstronnego pogłębiania polsko-radzieckiej współpracy.

Dynamicznie rozwijamy nasze stosunki z Niemiecką Republiką Demokratyczną. Cieszymy się z powszechnego uznania NRD i wejścia jej do ONZ, z umocnienia pozycji i autorytetu tego socjalistycznego państwa. Będziemy nadal zacieśniać więzi sojuszu i współpracy z NRD, współdziałać w realizacji wspólnych celów na arenie międzynarodowej. Wielką wagę przywiązujemy do dalszego wszechstronnego rozwoju braterskich sąsiedzkich stosunków z Czechosłowacją, do pogłębiania ideowej jedności i rozszerzania współpracy ze wszystkimi krajami socjalistycznymi.

Socjalistyczna wspólnota to główna baza sił pokoju we współczesnym świecie. Z niej się wywodzi i z jej potęgą czerpią swą moc, idee pokojowego współistnienia i węzłowe inicjatywy zmierzające do realizacji tych idei. Jedność i zwartość socjalistycznej wspólnoty — to podstawowy warunek naszego wspólnego pomyślnego rozwoju i naszej pozycji w świecie. To także podstawowy warunek skuteczności walki o trwałe bezpieczeństwo i pokój.

W ostatnich latach rozwinięły się i pogłębiły metody wzajemnych konsultacji między partiami krajów naszej wspólnoty. Przedmiotem tych konsultacji są wszystkie ważne problemy międzynarodowe. Szczególnie wielkie znaczenie mają tradycyjne spotkania krymskie a zwłaszcza ostatnie, którego ustalenia służą dalszemu rozszerzeniu pokojowej ofensywy naszej wspólnoty.

Partia nasza będzie, jak do tychczas, wnosząc swój wkład do zacieśniania jedności państw socjalistycznych, do ideowego zespalenia ruchu komunistycznego i robotniczego, do umacniania sił postępu i pokoju.

Polityka zagraniczna naszej partii służy żywotnym interesom naszego narodu i jego socjalistycznego państwa. Jej skuteczność opiera się na pomyślniej realizacji społeczno-gospodarczego programu VI Zjazdu, na dynamicznym rozwoju kraju, na politycznej jedności narodu.

Za osiem miesięcy święcić będziemy trzydziestolecie Ludowej Ojczyzny. Sens ideologiczny i polityczny tego narodowego jubileuszu i wynika-

jące zeń wnioski będą przedmiotem obrad specjalnego posiedzenia Komitetu Centralnego.

Złożmy hołd temu pokoleniu, które walczyło o Polskę Ludową i budowało jej podstawy, które w walce tej i pracy nie szczędziło ofiar najwyższych. Było to pokolenie wielkiego zwrotu. Doświadczyło ono goręczy rozterek i porażek, ale konsekwentnie i wytrwale szło ku nowej Polsce. Jego udziałem i jego zasługą stało się zwycięstwo.

Dorobek trzydziestolecia Polski Ludowej jest ogromny. Jest on uzasadnionym powodem do dumy narodowej, stanowi podstawę naszych ambicji i dążeń na przyszłość.

Siłą przewodnią wszystkich osiągnięć trzydziestolecia była nasza partia, partia klasy robotniczej i partia narodu. Za niespełna dwa miesiące upłynie 25 lat od Kongresu Zjednoczeniowego PPR i PPS, który powołał do życia PZPR. Zjednoczenie ruchu robotniczego było wielkim historycznym zwycięstwem polskiej klasy robotniczej.

W związku z 25-leciem zjednoczenia warto rozważyć sprawę zasad zaliczania stażu partyjnego. Jak wiadomo, obecnie staż partyjny liczy się od chwili wstąpienia do PZPR, tj. najwcześniej od 15 grudnia 1948 r. Wydaje się, iż dojrzał czas ku temu, aby tym członkom partii, którzy przed zjednoczeniem działali w SDKPiL, PPS-lewicy, KPP i PPR lub w PPS, a także w partiach komunistycznych innych krajów, liczyć staż od daty faktycznego przystąpienia do tych partii. Wyrażymy w ten sposób należne uznanie dla działalności członków naszej partii w okresie przed zjednoczeniem, a równocześnie podkreślimy obecną jedność naszej partii i ideową więź z jej rewolucyjnymi poprzednikami.

Kiedy niespełna trzy lata temu Komitet Centralny powołał nowy zespół kierowniczy i powierzył mi funkcję I sekretarza, partia i cały naród znajdowały się w niezwykle trudnej sytuacji. Musieliśmy podjąć wiele pilnych, złożonych i trudnych problemów społeczno-ekonomicznych — i podjęliśmy je. Rozwiązując te zadania, tworzyliśmy jednocześnie dalekosiężny program socjalistycznego rozwoju Polski i zapoczątkowaliśmy jego realizację.

Przez te trzy lata ojczyzna nasza osiągnęła wiele. Jest to dzieło narodu, rezultat pracy całej partii.

Musimy jednak zdawać sobie sprawę, że więcej jeszcze mamy do zrobienia. Mówimy o tym otwarcie i na tym skupiamy uwagę. Będziemy niezłomie kroczyć drogą, którą obraliśmy przed trzema laty.

Nowy dworzec PKS w Człuchowie

Fot. Jerzy Pańa

JUBILEUSZ przodownika

Przodujący aktualnie, wśród przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa naszego województwa Państwowy Ośrodek Maszynowy w Karlinie obchodził uroczyste jubileusz 25-lecia swojego istnienia.

POWSTAŁY w 1947 r. w Karlinie zakład technicznej obsługi rolnictwa, w ciągu 25 lat swojego istnienia przeżył wiele zmian organizacyjnych, ale nigdy nie zmienił swojego zasadniczego charakteru. Obecnie specjałizuje się w naprawach głównych ciągników gąsienicowych, regeneracji części do maszyn i ciągników rolniczych oraz w remontach urządzeń przetwórstwa rolniczego. Przez cały czas ośrodek intensywnie rozwija się i rozbudowuje. W ciągu ostatnich czterech lat karliński POM dwukrotnie zwiększył usługi świadczone przedsiębiorstwom i gospodarstwu rolnym swojego rejonu, a wielkością usług w zakresie chemizacji rolnictwa wyprzedza wszystkie podobne przedsiębiorstwa w województwie. Ba za ośrodka wzbogaciła się w tym czasie o nowe hale montażowe i produkcyjne i wiele urządzeń socjalnych.

POM w Karlinie ma ofiarną załogę, której trzon stanowią pracownicy, pracujący w tym zakładzie od pierwszego dnia jego powstania, tacy jak: Franciszek Błasiak, Franciszek Sobieński, Zdzisław Jasiński, Ryszard Długosz, Jerzy Piotrowski, Wacław Sieradzki, Henryk Szulc oraz Irena i Kazimierz Szeremetowie.

Z okazji jubileuszu oraz z okazji przez załogę karlińskiego POM I miejsca we współwzrostach międzydziałalnym kilkudziesięciu wyróżniających się pracowników otrzymało od znaczenia, wyróżnienia i nagrody.

M. in. Ministerstwo Rolnictwa przyznało odznakę „Zasłużony pracownik rolnictwa” Edwardowi Kunachowi i Lubomirowi Klimbrowi. Honorowe odznaki „Za zasługi w rozwoju województwa koszańskiego” otrzymali: Stanisław Janiszewski, Władysław Nowak i Zdzisław Jasiński. Ponadto wielu pracowników otrzymało odznaki racjonalizatora produkcji, a kilkunastu — zasłużonych przodowników pracy socjalistycznej. Specjalnie wyróżniony został przez Wojewódzką Zjednoczenie PMR również wieloletni dyrektor POM w Karlinie, Kazimierz Molenda.

W czasie uroczystości od było się także przekazanie założeń karlińskiego POM proporcja przechodzącej Prezydium WRN i Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz księgi pamiątkowej przodującego przedsiębiorstwa za zajęcie I miejsca we współwzrostach między przedsiębiorstwami.

(wiew)

PROPAGUJĄ prasę radziecką

Współpraca Rejonowego Oddziału Przedsiębiorstwa Upowszechniania Prasy i Książki „Prasa — Książka — Ruch” w Białogardzie z nauczycielami szkół podstawowych powiatu białogardzkiego i świdwińskiego datuje się od dość dawna. Nauczyciele pomagali przed przedsiębiorstwem przede wszystkim w organizacji życia kulturalno-oświatowego w licznych klubach „Ruchu”, dzięki czemu placówki te mają spore osiągnięcia.

Ostatnio, nauczyciele świdwińscy i białogardzcy przyłączyli się do prowadzonej przez białogardzki Oddział akcji popularyzacji czytelnictwa prasy radzieckiej. Nauczycielska pomoc okazała się bardzo skuteczną i przyczyniła się do wydatnego zwiększenia liczby prenumeratorów tej prasy wśród młodzieży szkolnej. W rezultacie pod względem popularyzacji prasy radzieckiej Oddział „Prasa — Książka — Ruch” w Białogardzie zajął pierwsze miejsce w województwie. Największe osiągnięcia w popularyzacji prasy radzieckiej w szkołach mają nauczyciele: Władysław Gronosik ze Świdwina i Regina Kościukiewicz z Białogardu.

Dyrekcja białogardzkiego Oddziału zorganizowała spotkanie z nauczycielami, którzy udzielają temu przedsięwzięciu wydatnej pomocy zarówno w popularyzacji czytelnictwa jak i w pracy k.o. W czasie spotkania nauczycielom wręczono upominki książkowe.

(wiew)

Od specjalnego wysłannika

Wygrać czas!

KOSZALIŃSKA delegacja na I Krajową Konferencję PZPR przyjechała do Warszawy w ubiegłą niedzielę pod wieczór. Wczoraj wszyscy delegaci w komplecie przybyli do Sali Kongresowej PKiN, gdzie o godzinie 8.30 rozpoczęły się obrady. Przypomnijmy, że koszański organizację partyjną reprezentuje 47 delegatów oraz 12 zaproszonych towarzyszy.

Konferencja ma charakter roboczy. To się czuje na każdym kroku. Wymowa referatów wygłoszonych zarówno przez I sekretarza KC PZPR, Edwarda Gierka, jak również przez członka Biura Politycznego KC premiera Piotra Jaroszewicza jest jasna: tempo wzrostu produkcji materialnej, przyrost dochodu narodowego oraz poprawa warunków życia ludzi w naszym kraju są szybsze, niż przewidywała uchwała przyjęta na VI Zjeździe partii. Stało się to możliwe przede wszystkim dzięki temu, że wyzwolono wiele rezerw tkwiących w naszej gospodarce, a zwłaszcza na skutek zwiększenia produkcyjnej aktywności ludzi pracy w naszym kraju.

Wiele na to dowodów mamy także w naszym regionie. Wystarczy powołać się na rezultaty uzyskane w Koszalińskim w realizacji zobowiązań o dodatkowej produkcji, wysokie plony ziemniaków, szybkie tempo przyrostu produkcji przemysłowej. Delegacja nasza przyjechała więc na Konferencję z niemałym serwisem informacji o osiągnięciach, świadczących o tym, że cegiełka do budowy gmachu drugiego Polski, wniesiona przez ludzi zamieszkujących Ziemię Koszańską, jest coraz większa. Najświeższą informacją z tego serwisu wiadomości z województwa jest meldunek rybaków o wykonaniu tegorocznych planów połowowych na Bałtyku i zobowiązanie o złowieniu ponad plan do końca br. 4,5 tys. ton ryb. Nie można jednak przestawać na tym, co już zrobiliśmy! Tak myślą dziś w Polsce wszyscy. Wypada teraz sięgnąć po nowe możliwości, tkwiące — jak to określono na Konferencji — w wykorzystaniu intensywnych czynników dynamizowania naszej gospodarki.

Konkretny program w tej dziedzinie został przedstawiony w wygłoszonych referatach przez E. Gierka i P. Jaroszewi-

cza. Najważniejsze koncepcje przyspieszenia realizacji Uchwały VI Zjazdu zostały uprzednio przedyskutowane z organizacjami partyjnymi i zalogami największych przedsiębiorstw w naszym kraju. Niemalże wkład wniośny tu zalogi 23 przedsiębiorstw przemysłowych i rolnych w naszym regionie. Nad propozycjami przyspieszenia realizacji programu VI Zjazdu w latach 1974-1975, które przedłożono wczoraj na Konferencji, radzi li robotnicy z koszańskiego „Kazetu”, Północnych Zakładów Przemysłu Skórzanego „Alko” w Słupsku, stoczniowicy z Ustki, rybacy z kołobrzesckiej „Barki” robotnicy z innych zakładów pracy. Zgłoszone nie przez nich wnioski i sugestie będą miały nie mniejsze znaczenie dla dalszego rozwoju naszego regionu i kraju, od ich codziennej rzetelnej roboty.

Mocny akcent położono na zagadnienie dotyczące dalszej intensyfikacji rolnictwa. Nasza ziemia może i powinna wyżywić ludność kraju a jej racjonalna uprawa jest troską całego narodu. Droga do intensyfikacji procesów produkcyjnych w rolnictwie wiedza poprzez mechanizację pracy, zwiększenie dostaw nawozów sztucznych, rozwój nowoczesnego przemysłu przetwórczego pól rolnic. Oznacza to, że przed rolnictwem, będącym przecież główną dziedziną gospodarki w Koszalińskim otwierają się jeszcze większe, niż do tej pory perspektywy i szansa, którą ludzie zatrudnieni w rolnictwie będą zapewne mieli ambicję wygrać.

Po południu rozpoczęła się dyskusja plenarna, a następnie delegaci kontynuowali ją w zespołach problemowych, w których biorą udział wszyscy przedstawiciele koszańskiej organizacji partyjnej na Konferencji.

Konferencja powołała Komisję Mandatową, której przewodniczy I sekretarz KW PZPR WŁADYSŁAW KOZDRA, Komisję Rezolucji i Wniosek, do której należy I sekretarz KP PZPR w Wałczu, MIECZYSLAW LEP-CZYŃSKI oraz Sekretariat Konferencji.

Dzisiaj przewiduje się kontynuowanie dyskusji, a na zakończenie Konferencji odbędzie się kolejne XI Plenum KC PZPR.

NASZE OSIĄGNIĘCIA

ROLNICTWO

(DYNAMIKA

PRODUKCJI

GLOBALNEJ)

100

1970

1973

PRZEWIDYWANE

1973

Oprac. CAF

Na Bliskim Wschodzie milkną działa

(dokończenie ze str. 1)

STALY przedstawiciel ZSRR w ONZ, ambasador J. Malik, podkreślił, że utrzymujący się stan wojny na Bliskim Wschodzie, zagrażający pokojowi światowemu i międzynarodowemu bezpieczeństwu wymaga od Rady Bezpieczeństwa podjęcia kroków zmierzających do zaprzestania działań wojennych i szybkiego politycznego rozwiązania kryzysu arabsko-izraelskiego na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa z listopada 1967 roku. W rezultacie przeprowadzonych konsultacji — oświadczył ambasador J. Malik — rządy ZSRR i USA przedłożyły projekt rezolucji, który wzywa strony konfliktu do położenia kresu działaniom wojennym i natychmiastowemu rozpoczęciu realizacji wszystkich postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 242 z listopada 1967 roku.

Przedstawiciel ZSRR podkreślił również, iż jest rzeczą niezmiernie istotną, aby natychmiast i równolegle zainteresowane strony rozpoczęły rokowania w celu ustanowienia sprawiedliwego i trwałego pokoju.

PREZENTUJĄC stanowisko USA, stały przedstawiciel tego kraju w ONZ, ambasador J. Scali oświadczył, iż Stany Zjednoczone i Związek Radziecki zwróciły się do Rady Bezpieczeństwa, mając na uwadze jeden cel: podjęcie wspólnej akcji oraz przedłożenia wspólnej rezolucji, która winna doprowadzić do natychmiastowego zaprzestania ognia i przyczynić się do szybkiego rozpoczęcia rokowań zmierzających do ustanowienia sprawiedliwego i trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie. Przedstawiciel USA wyraził przekonanie, iż tragiczne wydarzenia ostatnich dni powinny spowodować nowe posunięcia zmierzające do usunięcia korzeni konfliktu na Bliskim Wschodzie.

Rządy USA i ZSRR są przekonane — oświadczył ambasador John Scali, że powinna nastąpić również natychmiastowa wymiana jeńców wojennych między zainteresowanymi stronami.

Wyrażając przekonanie, iż jedynie polityczne rozwiązanie konfliktu arabsko-izraelskiego może przynieść trwały pokój na Bliskim Wschodzie, przedstawił W. Brytanii Donald Maitland podkreślił konieczność poparcia przez wszystkich członków Rady Bezpieczeństwa, szczególnie przez pięciu stałych członków — działalności dyplomatycznej, która powinna możliwie najszybciej doprowadzić do wcielenia w życie

rezolucji Rady Bezpieczeństwa 242 z listopada 1967 r.

Przedstawiciel Francji, ambasador Louis de Guiringaud, wskazując na olbrzymie znaczenie dla pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa wysiłków dyplomatycznych, podjętych przez rządy ZSRR i USA, oświadczył, iż inicjatywa tych dwóch państw wychodzi naprzeciw najpilniejszym potrzebom aktualnej sytuacji na Bliskim Wschodzie. Podkreślił on również konieczność wycofania wojsk izraelskich z okupowanych ziem arabskich, uznania przez wszystkie kraje Bliskiego Wschodu praw Izraela do suwerennej egzystencji oraz poszanowania słuszych praw narodu Palestyny.

Wszystkie pozostałe państwa w Radzie Bezpieczeństwa, z wyjątkiem Chin, po parły w swych wystąpieniach inicjatywę ZSRR i USA, wyrażając przekonanie, iż przyczyni się ona nie tylko do wstrzymania działań wojennych, ale również będzie miała zasadnicze znaczenie dla politycznego rozwiązania konfliktu arabsko-izraelskiego i przyniesie trwały pokój na Bliskim Wschodzie.

Stały przedstawiciel Izraela w ONZ ambasador Tekoah oświadczył, iż jego rząd akceptuje postanowienia rezolucji, domagał się jednocześnie zakończenia blokady drogi morskiej w rejonie Bab El Mandeb, ustanowionej przez siły zbrojne Republiki Jemenu i położenia kresu jakiegokolwiek działalności zbrojnej partizanów palestyńskich.

Minister spraw zagranicznych Egiptu El Zajāt, wyrażając aprobatę dla przyjętej rezolucji podkreślił, iż celem walki narodów arabskich, ofiar agresji izraelskiej, jest wywołanie okupowanych ziem arabskich, zachowanie integralności terytorialnej oraz obrona praw arabskiego narodu Palestyny.

Minister El Zajāt wyraził obawę, czy zastrzeżenia poczynione przez ambasadora Tekoah nie podważają werbalnej aprobaty, jakiej przedstawił Izraela udzielił przyjętej rezolucji.

Sekretarz generalny ONZ Kurt Waldheim wyraził nadzieję, iż strony konfliktu szybko zaaprobuja rezolucję Rady Bezpieczeństwa.

KAIR (PAP).

Arabska Republika Egiptu wyraziła gotowość zastosowania się do wezwania Rady Bezpieczeństwa ONZ o zaprzestanie ognia. Jak podało radio kairskie prezydent Anwar Sadat jako dowódca naczelny egipskich sił zbrojnych wydał rozkaz zaprzestania ognia w terminie określonym w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, pod warunkiem, że strona izraelska również zastosuje się do tego wezwania.

NEWY JORK (PAP).

Jak informuje agencja UPI z Tel Awiwu, Izrael oświadczył, że zastosuje się do wezwania Rady Bezpieczeństwa ONZ i wydał swym siłom zbrojnym rozkaz zaprzestania ognia na froncie egipskim w terminie określonym w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.

NASZE OSIĄGNIĘCIA

Oprac: CAF

Wzmożony rytm codziennej pracy

(dokończenie ze str. 1)

W Warszawie — załoga największego stołecznego zakładu — Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu, witając I Krajową Konferencję PZPR zobowiązała się skrócić termin wykonania zadań bieżącej 5-latkę o 5 miesięcy. Pozwoli to uzyskać dodatkowo ok. 53 tys. samochodów. Załoga kombinatu źródeł światła „Polam” podjęła się przyspieszyć realizację planu 5-letniego o kwartał, dzięki czemu wchodzące w jego skład fabryki osiągną dodatkową produkcję wartości ok. miliard zł. Brygada młodzieżowa stalowni huty „Warszawa” wykonała w poniedziałek dodatkowy wytop dając krajowej 57 ton wysokiej jakości stali.

O przyspieszeniu prac mówią meldunki z licznych śląsko-zagłębiowskich hut, kopalń i fabryk. Dodatkowym wytopem, który przyniósł gospodarcze 60 ton stali, powitała Konferencję młodzieżowa brygada ze stalowni huty „Kościszewo”. Stalownicy huty „Łabędy”, którzy wytopili już dodatkowo 6 tys. ton stali tj. o 1,5 tys. ton więcej od swego zobowiązania, postanowili dać do końca tego roku

jeszcze 1,5 tys. ton.

Załogi śląskich kopalń w ciągu 20 dni października wydobły dodatkowo 34 tys. ton węgla.

Wzmożoną pracą wyrażają swe poparcie dla programu partii kolejarze największego w kraju węzła PKP w Tarnowskich Górach. Doskonałe wyniki osiągnął zwłaszcza zespół dyżurnego ruchu — T. Trelińskiego, delegata na I Krajową Konferencję PZPR. Tyłko na pierwszej zmianie zespół ten przyjął do rozrządu dwa pociągi więcej niż przewidywały dzienne zadania.

Wysokie nadwyżki uzyskują załogi wszystkich wydzielów Kombinatu Metalurgicznego im. Lenina. W poniedziałek krakowscy hutnicy wyprodukowali dodatkowo m. in. 247 ton aglomeratu, 133 tony stali, 647 ton wyrobów gorąco walcowanych, 48 ton rur stalowych oraz 130 ton blachy ocynowanej elektrycznie. Brygada „dobrej jakości”, pracująca na największym w krajowym hutnictwie piecu nr 5, dała dodatkowo 400-tonowy spust surówki. Brygadziści Zygmunta Gebara powiedzieli, że jest to wkład kra-kowski hutników na rzecz przyspieszonego rozwoju kraju.

Uwaga naszej robotniczej załogi zwrócona jest na obrady toczące się w Warszawie — powiedział sekretarz KZ PZPR wrocławskiego „Pafawagu” Czesław Wróbel. Kończymy już realizację dodatkowych zobowiązań, przewidujących m. in. dostarczenie 10 ponadplanowych wagonów pasażerskich.

Nowoczesny zakład przemysłu okrętowego powstaje w Szczecinie

SZCZECIN (PAP)

Szczecin wzbogaci się o kolejny duży zakład przemysłu okrętowego. Zgodnie z uchwałą rządu w sprawie kompleksowego rozwoju województwa, do 1977 r. wzniesiona tu zostanie nowoczesna fabryka okrętowych pokryw lukowych. No wy zakład powstanie w szczecińskiej dzielnicy Stółczyn w bezpośrednim sąsiedztwie huty „Szczecin” i w niewielkiej odległości od Odry. Taka lokalizacja w poważnym stopniu ułatwi transport surowca jak również wielkich pokryw, które przewozić się będzie na statkach lub barkach. Realizację tego zadania umożliwi budowa własnego nabrzeża przeładunkowego, którego roczne przeładunki osiągną ponad 100 tys. ton.

Cała fabryka składać się będzie z dużej hali produkcyjnej i zaplecza magazynowo-socjalnego. Zgodnie z projektem, będzie to jeden z najbardziej nowoczesnych pod względem technicznym zakład przemysłu okrętowego, a jego powstanie

W jeliczańskich zakładach samochodowych trwa montaż nowoczesnych autobusów „Jelcz-Berliet”. Od poniedziałku w próbach technicznych znajduje się kolejna wersja autobusu miejskiego „PR-100” w którym już połowa części i podzespołów pochodzi z produkcji krajowej.

22 bm. w elektrowni „Turów” ruszył przed planowanym terminem pełną mocą po przeprowadzonej rekonstrukcji 200-megawatowy blok energetyczny. Sukcesem zakończyła się inicjatywa zespołu młodych konstruktorów zakładów doświadczalnych „Cuprum” przy kombinacie górniczo-hutniczym między w Lubinie — członków ZMS. Wykonali oni prototyp nowoczesnego wozu do wiercenia otworów strzałowych w kopalniach miedzi.

Brygadziści stalarni z Fabryki Lokomotyw i Wagonów Zakładów „H. Cegielski” w Poznaniu — Stanisław Zieliński w rozmowie z dziennikarzem PAP powiedział: „Uwaga całej naszej 20-tysięcznej załogi zwrócona jest na Sale Kongresową. Tak jak dotychczas, a nigdy jeszcze nie zawiedliśmy naszej partii również i dzisiaj wzmożonym wysiłkiem witamy tę ważną dla kraju Konferencję. W przededniu jej otwarcia wykonaliśmy tegoroczne zobowiązania produkcyjne, dostarczając krajowi i na eksport wyroby wartości 50 mln zł. Dzięki wcześniejszej realizacji postanowień przekroczyliśmy nasze zobowiązania.

Liczne meldunki o wzmożonym wysiłku i dodatkowej produkcji napływają również od rolników.

TITO będzie dożywotnim prezydentem SFRJ?

BELGRAD (PAP)

Rada Związków Zawodowych Jugosławii wyraziła w toku dyskusji nad projektem nowej konstytucji SFRJ jedno myślnie pragnienie, by Josip Broz Tito został wybranym dożywotnim prezydentem Jugosławii. Rada skierowała w tej sprawie wniosek do Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Związkowego.

Z podobnymi inicjatywami wystąpiły również inne organizacje społeczno-polityczne, załogi zakładów pracy itp.

Pierwsza polska 20-tonowa wywrotka z Kiel

KIELCE (PAP)

Załoga Kieleckich Zakładów Wyrobów Metalowych w Kielcach wyprodukowała prototyp pierwszej polskiej 20-tonowej wywrotki konstrukcji pracownika zakładów — inż. A. Maciaka. W bieżącym tygodniu samochód — kolos przekazany zostanie Przedsiębiorstwu Transportowemu Budownictwa w Katowicach.

Wywrotka wyposażona jest w urządzenie, umożliwiające rozładunek materiałów budowlanych na trzy strony. Do seryjnej produkcji zakłady przystąpią prawdopodobnie już w roku przyszłym.

Kieleckie Zakłady Wyrobów Metalowych, które rozpoczęły produkcję samochodów specjalistycznych w 1970 r. są obecnie poważnym partnerem przemysłu motoryzacyjnego. W br. wyprodukują one 4500 wywozek, a w roku przyszłym dostarczą ok. 5 tys. samochodów na podwoziach stara i jelcza.

Odnaczenia dla strażaków

(Inf. wł.)

W Koszalinie odbyło się plenum Zarządu Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, podjęte odcienie ocenę stanu organizacyjnego i działalności zarządów gminnych ZOSP, przygotowanie do powiatowych zjazdów tej organizacji oraz roli działalności kulturalno-wychowawczej w upowszechnianiu bezpieczeństwa pożarowego.

Podczas obrad zastępca komendanta wojewódzkiego straży, p. L. Krajowski udekorowany został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a szef służby zapobiegawczej Komendy, ppłk A. Usowicz otrzymał medal „Za zasługi w zabezpieczaniu ładu i porządku”, przyznany mu przez ministra spraw wewnętrznych. Ponadto kpt. W. Niszczyński z KW SP udekorowany został Srebrnym, a komendant Wojewódzkiego Ośrodka Wyszkołaenia Pożarniczego w Mielenku Drawskim, kpt. J. Salaciński — Złotym Krzyżem Zasługi.

(kr)

ELEKTRYFIKACJA

W szczecińskiej DOKP

SZCZECIN (PAP)

W szczecińskiej DOKP trwają prace przygotowawcze do elektryfikacji newralgicznej linii kolejowej Świnoujście — Poznań. Końieczne jest przystosowanie torów i stacji kolejowych do większej szybkości pociągów elektrycznych. Wiąże się z tym przebudowa i wymiana torowisk zarówno na szlaku jak i na stacjach, a także budowa dwustronnych wyspowych peronów. Zmodernizowano już dwie stacje na linii Szczecin — Krzyż. Trudnym zadaniem będzie modernizacja Dworca Głównego w Szczecinie. Po przebudowie przybędzie tam jeden peron, co ma duże znaczenie dla rosnącego ruchu pasażerskiego. Przygotowuje się także do elektryfikacji linii do Trzebieży i Gryfic.

Trawler-solarnie zdają egzamin

SZCZECIN (PAP)

Już 10 trawlerów-solarni wyprodukowanych przez polskie stocznie eksploatowanych jest przez kombinat rybołówstwa dalekomorskiego — „GRYP”. Ostatni z nich — „LUZYTANKA” pomyślnie zdał egzamin w swym pierwszym rejsie.

Trawler-solarnie mogą pracować we wszystkich strefach klimatycznych. Te nowoczesne jednostki mogą samodzielnie przebywać na łowiskach przez 60 dni.

Decydują się losy budżetu Francji

* PARYŻ
Zgromadzenie Narodowe Francji rozpoczęło debatę nad budżetem. Potrwa ona do 20 listopada.

250 statków z „Warskiego”

* SZCZECIN (PAP)

Z pochylni Stocznii im. A. Warskiego, która w tym roku obchodziła 25-lecie istnienia, spłynęło już 250 statków. Nie ma chyba na świecie większego portu, do którego nie docierałyby jednostki zbudowane w Szczecinie.

Wśród nich znajduje się kilkanaście różnych typów statków. Najwięcej, bo aż 100 wybudowano na zamówienie armatora radzieckiego, prawie drugą setkę otrzymali armatorzy krajowi, a pozostałe — angielscy, z NRF, Czechosłowacji, Meksyku i in.

Tutaj m. in. powstały jednostki służące do badań meteorologicznych, statki szkolno-towarowe, które należą do najnowocześniejszych na świecie, drobnicowce uniwersalne, 32-tysięczniki typu m/s „Powstanie Śląski” oraz ich nowa wersja z serii m/s „Narwik II”. Niedawno przekazano armatorowi z NRF pierwszy statek do przewozu chemikaliów dla Norwegii.

Z każdym rokiem buduje się tu statki coraz nowocześniejsze. W stoczniowym biurze konstrukcyjnym rodzi się np. koncepcja pierwszego polskiego promu pasażersko-towarowego. Stocznia szczecińska będzie się specjalizować w budowie tych jednostek, na które szybko rośnie zapotrzebowanie.

Nowy system budownictwa inwentarskiego

Gotowe, prefabrykowane elementy, stosunkowo lekkie, montaż łatwy i prosty, który może wykonać sam rolnik bez angażowania ciężkiego sprzętu budowlanego, a koszt znacznie niższy niż tradycyjnych obiektów inwentarskich. Ponadto budynki takie można dowolnie powiększać lub rozmontować i przenieść na inne miejsce. Tak najbardziej skrótno można scharakteryzować nowy system budownictwa inwentarskiego, który po licznych próbach i badaniach przygotował naukowcy z Zakładu Projektowania Budownictwa Rolniczego Instytutu Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa. System zdaje w pełni egzamin w praktyce. Zbudowano już pierwsze doświadczalne obiekty: dwie duże obory i chlewnię w pow. Gostyni. Zdaniem wielu wielkopolskich rolników, system ten jest rewolucją w budownictwie inwentarskim i na pewno szybko się rozpowszechni. Prawie natychmiast rozpoczęto produkcję elementów prefabrykowanych nowego typu kilkanaście spółdzielni usługowo-wytwórczych kółek rolniczych. W br. wybuduje się z nich co najmniej kilkadziesiąt dużych obiektów hodowlanych, głównie w indywidualnych gospodarstwach.

Głos nr 296

Strona 7

Uwaga! KOMUNIKAT PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ w Słupsku

W związku z nadchodzącą zimą przypominamy o obowiązku czyszczenia na właścicielach i zarządcach nieruchomości, kierownikach przedsiębiorstw, zakładów i instytucji wynikających z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości w miastach i osiedlach (Dz. U. nr 27 poz. 167) oraz rozdz. VII § 19 pkt 2 Zarządzenia nr 35 Ministra Gospodarki Komunalnej, z dnia 21 lipca 1971 r. (Dz. Urz. MGK nr 6, poz. 34).

Wymienione przepisy zobowiązują osoby i jednostki sprawujące zarząd nad nieruchomościami do oczyszczania ze śniegu, błota i lodu chodnika i jezdni wzdłuż nieruchomości oraz stosowania środków do usuwania gołoledzi i ślizgawicy.

Równocześnie przypominamy, że kto wykroczy przeciw przepisom art. 4 cytowanej ustawy podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4.500 zł.

K-3803

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANO-MONTAŻOWE PRZE MYŚL CIĘŻKIEGO, ZARZĄD KOMPLEKSOWEGO WYKONAWSTWA REJONU I — HUTY KATOWICE przyjmie natychmiast pracowników na stanowiska: **KIEROWNIKÓW BUDOW, MAJSTROW BUDOWY** z uprawnieniami budowlanymi, **KALKULATORÓW, INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA** na stanowiska inspektorów w dziale przygotowania produkcji, koordynacji, kosztorysów, wymagana praktyka w budownictwie;

PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH w zawodach: **BETONIARZY, BLACHARZY, DEKARZY, CIESLI, LASTRYKARZY, MALARZY, MURARZY, STOLARZY, SZKLARZY, TYNKARZY, ZBROJARZY, SPAWACZY** elektryczno-gazowych, **ELEKTRYKÓW** z uprawnieniami bez ograniczeń, **MONTERÓW** instalacji sanitarnych, **OPERATORÓW** sprzętu ciężkiego z uprawnieniami, **KIEROWCÓW** z I i II kat. prawa jazdy, **ROBOTNIKÓW** drogowych i **ROBOTNIKÓW** niewykwalifikowanych.

Pracownikom zapewnia się: wynagrodzenie wg układu zbiorowego w górnictwie kopalnictwa rud, robotnikom specjalny dodatek do płacy zasadniczej, bezpłatne zakwaterowanie, pracownikom zamieszkującym, nie meldowanym na pobyt stały w miejscu budowy, przysługuje dodatek za rozłąkę w wysokości 30 zł dziennie, odpowiednie warunki socjalno-bytowe (hotele lub zakwaterowanie w prywatnych mieszkaniach); wyżywienie w stołówkach po obniżonych cenach, robotnikom bezpłatne posiłki regeneracyjne, które wydawane są przez cały rok bez względu na porę roku. Do podjęcia pracy należy zgłosić się z dowodem osobistym, książeczką wojskową i legitymacją ubezpieczeniową, ostatnim świadectwem szkolnym i świadectwem zawodowym. Zgłoszenia przyjmuje Centralny Punkt Przyjęć PBMPK — Zarządu Kompleksowego Wykonawstwa w Dąbrowie Górniczej — Tworzeń plac budowy. Dojazd pociągami do dworca w Dąbrowie Górniczej, a następnie od dworca autobusem WPK — Nr 18 i 27 do ostatniego przystanku obok głównego placu budowy — gdzie znajduje się punkt przyjęć do pracy (w barakowozie).

K-368/B-0

STACJA HODOWLI ROŚLIN GIEZKOWO, P-TA ŚWIESZYNO, pow. Koszalin zatrudni **DWIE RODZINY** do pracy w obszarze oraz **MECHANIKI** ze średnim wykształceniem, lub długoletnią praktyką, znającą się na maszynach rolniczych. Do pracy w obszarze wymaga się dwie osoby z rodziną.

K-3813

ADMINISTRACJA DOMÓW MIESZKALNYCH NR 1 W KOSZALINIE, ul. Mińska 43 zatrudni natychmiast: **TECHNIKÓW OGÓLNOBUDOWLANYCH, TECHNIKA TERENÓW ZIELENI, HYDRAULIKÓW, MURARZY, MALARZY, POSADZKARZY, ELEKTRYKÓW, STOLARZY, BRUKARZY, OGRODNIKÓW, ŁADOWACZY, KIEROWCÓW** z prawem jazdy kategorii ciągnikowej, **DOZORCÓW DOMOWYCH, KONSERWATORA DŹWIGÓW OSOBOWYCH** (dla konserwatora dźwigów warunki mieszkaniowe do omówienia). Warunki płacy wg Układu zbiorowego pracy obowiązującego w Budownictwie. Informacji udziela Kadr przy ADM-1

K-3816

SAMOCCHÓD wartburg de luxe, po kapitalnym remoncie typ 312 — sprzedam, Koszalin, ul. Chełmońskiego 8/4, tel. 246-54. Gp-6448

SYRENE prod. 1970 r. w bardzo dobrym stanie — sprzedam, Koszalin, Bałtycka 61/11, po godz. 15. Gp-6434

SYRENE 105, nową sprzedam, Stanisław Turski, Bonin k. Koszalin, na 33/6. Gp-6442

SAMOCCHÓD zaporozec — kupię, Słupsk, tel. grzecznościowy 52-30. Gp-6451

AKORDEON 120-basowy, nowy tańco sprzedam, Białogard, Grunwaldzka 1/8. Gp-6426

TANIO sprzedam perkusję marki trova, Karlino, ul. Koszalińska 15, m. 5 Ciula. Gp-6428

KOZUCH damski i męski — sprzedam, Słupsk, tel. 74-74. Gp-6429

WOZEK głęboki ze spacerówką w bardzo dobrym stanie — sprzedam, Michałska, Koszalin, Westerplatte 33. Gp-6431

WOZEK dziecięcy głęboki sprzedam, Koszalin, ul. Podgrodzie 7/1. Gp-6457

ZGRZEWARKE do folii z termoregulatorem (import) — sprzedam, Słupsk, tel. 76-76. Gp-6452

SZAFE trzydrzwiowa, biblioteczek, stół krzesła, toaletka — sprzedam, Wiadomości: Koszalin, ul. Bałtycka 15/6, tel. 311-24. Gp-6435

MEBLE: stół krzesła, kanapotapeczan, mebleściankę oraz stół okolicznościowy — sprzedam, Koszalin, Kolejowa 19/10, tel. 270-03, do godz. 16. Helena Wielgus. Gp-6439

JASNE meble stołowe i dywan — sprzedam, Koszalin, Budowniczych 1/1. Gp-6425

POŁ DOMU, 6 pokoi, wygodny, ogród, garaż — sprzedam, Koprzywna, Bytów, Drzymały 12, telefon 274. Gp-6387

DOM jednorodzinny w dobrym stanie — sprzedam, Sławno, ulica Grunwaldzka 23. Gp-6440-0

OWCE hodowlane, kotne z rodowodem — sprzedam, Stanisław Bikun, wieś Raduski k. Koszalin. Gp-6427

ZAMIENIE mieszkanie dwa pokoje, kuchnia, łazienka, garaż w Legnicy, ul. Głowackiego 11 m 2, Michał Bogdanow, na podobne w Koszalinie lub Kołobrzegu. Gp-6456-0

ZAMIENIE M-3 spółdzielcze w Słupsku, na równorzędne Koszalin. Wiadomości: Koszalin, Kazimierz Wielkiego 4/3 — Słupsk, Małachowskiego 33/11. Gp-6446

ZAMIENIE mieszkanie dwupokojowe z wygodami w nowym budownictwie, na większe lub podobne w starym budownictwie. Wiadomości: Słupsk, ul. Filmowa 6 m 17a. Gp-6433

ZAMIENIE mieszkanie M-4 w Lęborku, woj. bydgoskie, na podobne w Koszalinie. Wiadomości: Lipno, tel. 24-92 lub Koszalin, Chełmońskiego 65. Gp-6432

SAMOTNY pan poszukuje pokoju w Słupsku. Oferty: „Głos Słupski” pod nr 6430. Gp-64

PRZEJME na pokój. Koszalin, ul. E. Gierczak 2c/2, od godz. 15. Gp-6435

DWÓCH uczniów poszukuje pokoju w Koszalinie. Oferty: Biuro Ogłoszeń. Gp-6437

MIEJSKI ZARZĄD DRÓG I MOSTÓW

w Słupsku

zawiadamia wszystkich zainteresowanych, że

do 15 XI 1973 r. należy składać

HARMONOGRAMY ROBÓT PRZEKOPOWYCH

NA 1974 ROK

JEDNOCZEŚNIE ZAWIADAMIAMY, ŻE:

- 1) roboty zgłoszone po tym terminie nie zostaną ujęte w planie rozkopów na 1974 r.
- 2) na roboty nie ujęte planem nie będą wydawane zezwoleń.

Obowiązek zgłoszenia w/w robót ciąży na wszystkich jednostkach państwowych, spółdzielczych i prywatnych. K-3800-0

KOMBINAT PGR W TYCHOWIE, pow. Białogard

zatrudni w podległych zakładach, działających na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym:

- 1) KIEROWNIKA Zakładu w Śmiecinie
- 2) KIEROWNIKA Zakładu Remontowo-Budowlanego w Tychowie
- 3) KIEROWNIKA Zakładu Usług Socjalnych w Tychowie
- 4) KIEROWNIKA Fermy Młodego Bydła Opasowego w Dobrowie
- 5) KIEROWNIKA Obiektu w Dobrowie
- 6) dwóch SPECJALISTÓW d/s PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ
- 7) dwóch GŁÓWNYCH KSIĘGOWYCH Zakładów
- 8) KSIĘGOWEGO i MAGAZYNIERA w Obiekcie Ujazd
- 9) czterech MAJSTROW BUDOWLANYCH
- 10) BRYGADZISTĘ OBOROWEGO
- 11) KANCELISTKĘ-MASZYNISTKĘ

Od kandydatów wymagane jest wykształcenie i staż pracy określone UZP dla Pracowników Państwowych Przedsiębiorstw Rolnych. Oferty pisemne z podaniem wykształcenia i stażu pracy prosimy nadsyłać pod adresem Kombinatu. W przypadku osobistych zgłoszeń, kosztów podróży nie zwracamy. K-3790

BRYGADA REMONTOWO-BUDOWLANA KOMENDY WOJEWÓDZKIEJ MILICJI OBYWATELSKIEJ w KOSZALINIE, ul. Szczecińska 21a zatrudni **INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA OGÓLNEGO i TECHNIKÓW z UPRAWNIENIAMI DO PROJEKTOWANIA** w charakterze: **KIEROWNIKA PRACOWNI PROJEKTOWEJ, PROJEKTANTÓW** z zakresu robót budowlanych, instalacyjnych oraz **MURARZY, POMOCNIKÓW MURARZY, DEKARZY, PRACOWNIKÓW NIEWYKVALIFIKOWANYCH, MONTERÓW INSTALACJI C. O.** Od kandydatów wymagana jest praktyka oraz nienaganna opinia. Wynagrodzenie zgodnie z Układem zbiorowym pracy w budownictwie. Osobiste zgłoszenia przyjmuje Kierownictwo Brygady. K-3808

KIELECKA FABRYKA POMP „BIAŁOGON” w KIELCACH, ul. Drukarskiej-Lubeckiego 1, tel. 516-61, zatrudni na stałe **KIEROWNIKA OSRODKA WYPOCZYNKOWEGO w SARBINOWIE**, pow. Koszalin. Reflektujemy na kandydatów z wykształceniem budowlanym. Dokumenty kierować pod adresem Fabryki. K-3771-0

REJONOWY DOZÓR TECHNICZNY w KOSZALINIE zatrudni natychmiast **INŻYNIERA MECHANIKI** na stanowisko **RZECZPOZNAWCY d/s NACZYN CIŚNIENIOWYCH**. Zgłoszenia osobiste: Koszalin, ul. Dzierżyńskiego 2. K-3792-0

POWIATOWA SPÓŁDZIELNIA PRACY USŁUG WIELOBRANŻOWYCH w MIASTKU zatrudni 3 **INŻYNIERÓW** lub **TECHNIKÓW BUDOWLANYCH** oraz 3 **INŻYNIERÓW** lub **TECHNIKÓW METALOWYCH**. K-3791-0

SŁUPSKI ZAKŁAD PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO LEŚNICTWA w SŁUPSKU, ul. Szczecińska 17 zatrudni: **ELEKTRYKÓW i ŚLUSARZY, BRANŻYSTĘ** do działu zaopatrzenia, dwóch **PALACZY, STOLARZA** oraz **BRUKARZA**. Zakład zapewnia stołówkę. Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. K-3744-0

ZATRUDNIĘ natychmiast pomoc do gospodarstwa rolnego, na korzystnych warunkach. Władysław Kwiatkowski, Słownicko, p-ta Dobrzyca, pow. Koszalin. Gp-6444-0

UCZNIÓW, pomocników przyjmie zakład ślusarstwa ogólnego. Słupsk, Zygmunta Augusta 45. Gp-6454

POTRZEBNY czeładnik piekarski i uczeń. Dla samotnych zapewniam mieszkanie. Kazimierz Smordowski, Drawsko, ul. 11 Pułku Piechoty 63, tel. 378. Gp-6438-0

CHŁODNIA Składowa w Koszalinie posiada do upłynienia szafy koszarowe drewniane używane, w ilości 120 sztuk. Cenę do uzgodnienia. Szczegółowych informacji udziela dział adm.-gospod. codziennie, w godz. od 8 do 10, tel. 230-7 wewn. 42. K-3797

UNIEWAŻNIA się zgubiona plecak z treścią: PP „Dom Książki” w Koszalinie Księgarnia KO/72 w Darłowie, ul. Powst. W-wy 46, tel. 159. Gp-6443

DYREKCJA Szkoły Podstawowej w Mielnie zgłasza zgubienie legitymacji szkolnej, na nazwisko Jarosław Milka. Gp-6455

LICEUM Ekonomiczne w Kołobrzegu zgłasza zgubienie legitymacji szkolnej nr 99/K/71, na nazwisko Elżbieta Jabs. K-3809

INŻYNIER udzieli korepetycji z matematyki. Koszalin, tel. 235-88, godz. 19-20. Gp-6433

DYREKCJA PZPS „Alka” w Słupsku zgłasza zgubienie przepustki stałej nr 3313, na nazwisko Jadwiga Zajac. Gp-6452

ZGINAŁ pies pekiński, suzka koloru beżowo-brązowego. Proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Ostrzegam przed kupnem i sprzedażą. Kazimierz Smordowski, Drawsko, ul. 11 Pułku Piechoty 63. Gp-6424

Przerwy w dostawie energii elektrycznej w dniach 24 i 25 X 1973 r. codziennie od godz. 8 do 15

w **WAŁCZU**, ul. ul. Bydgoska, Południowa i Parkowa.

Zakład Energetyczny przeprasza za przerwę w dostawie energii elektrycznej. K-3814

17 BM. ZGINAŁ pies mieszanego koloru wysłany. Uczciwego znalazcę proszę o odprowadzenie psa pod adresem: Koszalin, Zwycięstwa 74/11 — nagroda. Gp-6447

PIOSENKI, życzenia na pocztówkach kolorowych wysyłam. Studio nagrań Jaroszewski 78-200 Białogard. Gp-6405-0

POLSKI Związek Motorowy Ośrodek Szkolenia Motorowego w Koszalinie organizuje kursy kierowców wszystkich kategorii prawa jazdy. Rozpoczęcie kursu 26 października 1973 r. o godz. 17, ul. Kałuska 21, tel. 259-61. K-3799-0

Wyrazy głębokiego współczucia i zastępy dyrektora RSW „Prasa-Książka-Ruch” PUPIK w Koszalinie

mgr Zbigniewowi Cieślińskiemu

z powodu śmierci MATKI składają

DYREKCJA, RADA ZAKŁADOWA, POP oraz PRACOWNICY

PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT INSTALACYJNO-INŻYNIERYJNYCH BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO w Koszalinie, ul. Jana z Kolna 7

zawiadamia, że

ROZPOCZĘŁO SWOJĄ DZIAŁALNOŚĆ

z dniem 1 VII 1973 r.

I WYKONUJE ROBOTY NA TERENIE WOJEWÓDZTWA KOSZALIŃSKIEGO W ZAKRESIE:

instalacji wodociągowych, ciepłych, gazowych, wentylacyjnych, sieci kanalizacyjnych, ujęć wodnych i oczyszczalni ścieków.

Dla wykonywania tych robót przedsiębiorstwo zatrudni natychmiast pracowników w zawodach:

- BLACHARZ WENTYLACJI PRZEMYSŁOWYCH
- MONTER URZĄDZEN INSTALACJI POWIETRZNYCH
- MONTER URZĄDZEN I INSTALACJI WODOCIĄGOWYCH, KANALIZACYJNYCH I GAZOWYCH
- MONTER RUROCIĄGÓW TECHNOLOGICZNYCH
- SPAWACZ
- ROBOTNIK BUDOWLANY
- ŚLUSARZ DO PRZESZKOLENIA KURSOWEGO W SPECJALNOŚCI — ŚLUSARZ KONSTRUKCJI METALOWYCH

Warunki płacy wg. Układu zbiorowego pracy w budownictwie

Pozostałe warunki do uzgodnienia w dziale zatrudnienia pod ww. adresem. K-3804-0

SPÓŁDZIELNIA PRACY PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO „MARONA” w KOŁOBRZEGU, ul. CYRANKIEWICZA 2 ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na budowę portierni i wiaty. Dokumentacja oraz kosztorys do wglądu. Do przetargu mogą przystąpić przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz prywatne. Oferty należy składać w biurze zamawiającego do dnia 31 października br. Otwarcie ofert nastąpi dnia 3 listopada 1973 roku, o godz. 11. Zastrzegamy sobie prawo wyboru oferenta oraz unieważnienie przetargu bez podania przyczyn. K-3811

URZĄD GMINY w DOBRZYCY, pow. Koszalin ogłasza **PRZETARG** na wykonanie przyłącza wodociągowego we wsi Tymień, pow. Koszalin. W przetargu mogą brać udział instytucje państwowe oraz prywatne. Zastrzega się prawo wyboru oferenta oraz unieważnienie przetargu bez podania przyczyn. Dokumentacja projektowo-kosztorysowa do wglądu, w biurze Urzędu Gminy Dobrzyca. Oferty należy składać do dnia 29 X 1973 r. Otwarcie ofert nastąpi dnia 30 X 1973 r. o godzinie 11. K-3815

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO TEKSTYLNODZIEŁOWE w KOSZALINIE, PRZY UL. NIEPODLEGŁOŚCI 66/70 ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na wykonanie następujących robót:

- 1) remont Domu Towarowego w Wałczu, przy ul. Bydgoskiej 5. W zakres remontu wchodzi: posadzkowe, murarskie, hydrauliczne, szklarskie, ślusarskie, elektryczne i malarskie. Termin wykonania robót do dnia 30 XII 1973 r. Koszt robót — 250 tysięcy złotych.
- 2) Remont centralnego ogrzewania w ośrodku kolonijnym w Kluczewie k. Czaplinka. Wartość robót — 215 tysięcy złotych. Termin wykonania do 30 III 1974 roku.

Dokumentacja projektowo-kosztorysowa na wykonanie wyżej wymienionych robót do wglądu w Dziale Inwestycji i Remontów WPTO Koszalin. Termin składania ofert do dnia 6 listopada 1973 r. Komisję otwarcie ofert nastąpi dnia 7 XI 1973 r. o godzinie 10, w gmachu WPTO Koszalin. W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Zastrzega się prawo wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. K-3812

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA ROLNICZEGO w ŚWIDWINIE, ul. Armii Czerwonej 23, zatrudni natychmiast **DWÓCH KIEROWNIKÓW BUDOWY** z wykształceniem średnim budowlanym lub wyższym oraz uprawnieniami. Warunki płacy, pracy i mieszkaniowe do uzgodnienia na miejscu. Kosztów podróży nie zwracamy. K-3743-0

DYREKCJA ZMIUT „UNITRA-UNIMA” ZAKŁAD TECHNIKI PRÓŻNIOWEJ w KOSZALINIE ul. Przemysłowa 1/3 zatrudni natychmiast do pracy w pełnym wymiarze godzin oraz na pół etatu pracowników **LAKIERNIKÓW** o wysokich kwalifikacjach. Wynagrodzenie za pracę zgodnie z Uchwałą Rady Ministrów nr 222 z 1972 r. (wynagrodzenie netto). Pracownicy wysoko kwalifikowani po pół roku nienagannej pracy mają możliwość zakwaterowania w hotelu robotniczym. Przy zakładzie czynna jest stołówka oraz bufet. Niezbędne dokumenty związane z przyjęciem do pracy prosimy składać w dziale kadr i szkolenia zawodowego, pokój nr 101. K-3789-0

PAŃSTWOWY OSRODEK MASZYNOWY WIEKOWO, pow. Sławno, zatrudni natychmiast na stanowisko **GŁ. TECHNOLOGA** pracownika z wykształceniem co najmniej średnim, ze specjalnością branży metalowej oraz posiadającym co najmniej 4-letnim stażem pracy w zawodzie. Podania wraz z życiorysem należy składać pod w/w adresem. K-3732-0

ZARZĄD PZGS „Sch” w KOŁOBRZEGU zatrudni natychmiast **DWÓCH MAGAZYNIERÓW** w magazynie papierno-chemicznym; **DWÓCH SKŁEPOWYCH** do sklepu przemysłowego oraz **KIEROWNIKA DZIAŁU ARTYKUŁÓW PRZEMYSŁOWYCH**. Kandydaci winni zgłaszać się w PZGS, ul. M. Fornalskiej 1. K-3793

ZAKŁADY MASZYN BIUROWYCH „PREDOM-METRON” w SŁUPSKU, ul. MICKIEWICZA 42/44 zatrudnią natychmiast: **ŚLUSARZY, KRAJACZY** na prasy i gilotyny, **TŁO-CZARZY, SPAWACZY ELEKTRYCZNO-GAZOWYCH, PRACOWNIKÓW** do przyrządzenia w zawodzie **ŚLUSARZA, KONSTRUKTORÓW WYROBÓW** oraz **KIEROWNIKA SEKCJI KONSTRUKCJI WYROBÓW**. Warunki płacy wg Układu zbiorowego pracy dla pracowników przemysłu metalowego. Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela Sekcja Osobowa. K-3805-0

Koledzy o delegacie

Kiedy Wiktor Pustówka zajmował miejsce na sali, gdzie toczą się obrady I Krajowej Konferencji Partyjnej, jego koledzy kończyli miesięczny plan eksportu. W zakładzie nr 4 przy ul. Solskiego w Słupsku produkuje się tylko na eksport. Piękne komplety „comet” i „kobalt” znalazły nabywców w Anglii, NRF, Szwecji, na Węgrzech.

Tu właśnie brygadziście jest mistrz stolarski Wiktor Pustówka, delegat na Konferencję.

— Nie mogło być trafniejszego wyboru. Nasz brygadziśta może być wzorem towarzysza w partii, kolegi w pracy. Jeśli on coś robi, można nie sprawdzać — mówią stolarze z jego brygady Władysław Cwikliński, Walenty Jackiewicz i Józef Papiński.

A jeszcze w sobotę, przed wyjazdem, przygotował dla nas pracę. Przypomniał o terminie zakończenia miesięcznych zadań eksportowych. Tak postanowiliśmy uczcić obrady I Konferencji, z tym pojechał do Warszawy przedstawiciel 7 zakładów meblarskich z województwa koszalińskiego — uzupełnia wypowiedź kierownik zakładu Jan Dzwonnik.

Od pracowników dowiadujemy się, że W. Pustówka uznawany jest za jednego z najlepszych fachowców między meblarzami. Prowadzi 8-osobową brygadę zajmującą się korpusami mebli. Pracuje wiele lat i nigdy dotychczas meble spod jego ręki nie były reklamowane. Potrafi nie tylko dobrze pracować, ale i zorganizować robotę. Umie wiele rzeczy przez widzieć, stąd równe tempo pracy, bez przestoju.

W. Pustówka cieszy się olbrzymim kredytem zaufania. Jeśli zleca się do wykonania jakiejś pilnej i trudnej pracy — to właśnie jemu i jego współpracownikom.

Na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych OOP niezmiennie pada kandydatura W. Pustówki.

REDAKCJA POCZTY

CZY ZA ROK BĘDZIE LEPIEJ?

W sierpniu dwukrotnie pisaliśmy o pracy restauracji „Złoty Róg” w Pogotowie, ponadto o rezultatach kontroli w „Słowińskiej” (Rów) i „Słowencie” (Smolno). Wiceprezes PZGS — K. Zukrowska poinformowała nas obecnie iż w „Słowencie” usunięto stwierdzone niedociągnięcia, jednakże nie udało się kupić nowego piekarnika do mięs (!) którego nie ma w handlu... Zaangażowano nowego kierownika, nowego pełnomocnika do spraw produkcji i gastronomii GS Smolno. Nadal jednak występują trudności w sezonie letnim w obsadzie stanowisk kucharzy, pomocy kuchennych, kelnerów.

Porządku przeprowadzono również w „Słowińskiej”. Czy więc lepiej uda się następny sezon w wiejskiej gastronomii? Chyba po warunkiem, że o wnioskach z tego roku — będzie się pamiętać latem.

KTO WINIEN?

Pisaliśmy w ub. miesiącu o nieregularnym dostarczaniu prasy do Głównicy. Dyrekcja Oddziału Regionalnego „Ruchu” poinformowała nas w odpowiedzi, że w wielu przypadkach winni byli sami sprzedawcy, którzy nie odbierali prasy w odpowiednim czasie. W takich przypadkach wracała ona do Słupska, skąd była wysyłana ponownie następnego dnia.

Dyrekcja przeanalizowała pracę zatrudnionych w tym dziale osób i wyciągnęła konsekwencje. Ponadto poddano wyrywkowej kontroli dostawę prasy do autobusu, odjeżdżającego rano do Głównicy oraz jej odbiór na miejscu.

REJONOWA DYREKCJA INWESTYCJI MIEJSKICH
oraz
MIEJSKI ZARZĄD DRÓG I MOSTÓW W SŁUPSKU
zawiadamiają, że
**W ZWIĄZKU Z BUDOWĄ UZBROJENIA
ZAMKNIĘTA BĘDZIE**
od 24 października 1973 r.
DLA RUCHU KOŁOWEGO UL. NADMORSKA
na odcinku od ul. Sobieskiego do ul. Leszczyńskiego
Objazd odbywać się będzie ulicami
B. CHROBREGO, Z. AUGUSTA, J. SOBIESKIEGO
Wykonawcą robót jest Koszalińskie Przedsiębiorstwo Robót
Inżynierskich Odcinek Robót Słupsk.
K-3829

**STOP!
DZIECKO
NA DRODZE!**

INAUGURACJA ROKU KULTURALNO-OŚWIATOWEGO 1973/74 W POWIECIE

Wyróżnienie Będzichowa

Wieś Będzichowo spotkał zaszczyt otwarcia roku kulturalno-oświatowego w powiecie. Stało się tak dzięki wyjątkowej gospodarności mieszkańców, ich olbrzymiemu wkładowi pracy w porządkowaniu bardzo poprzecznie zaniedbanej wsi. Zasluga to również tamtejszego dyrektora szkoły Aleksandra Sokołowskiego, który jest inspiratorem wielu inicjatyw społecznych.

Tylko pogoda nie dopisała. Przybyli na uroczystości do małej wsi z ciekawością patrzyli i wysoko ocenili społeczny wkład pracy mieszkańców, a jednym z owoców tego zaangażowania jest piękna świetlica wiejska, która, nie stety, okazała się za ciasna na tego rodzaju imprezę.

Inauguracja roku połączona była z uczczeniem 30-lecia LWP. Byli więc kombataneci, weterani walk partyzanckich, ci, którzy przeszli szlak bojowy I i II Armii Wojska Polskiego.

Młodzież — miastu

Niedzielne przedpołudnie uczniowie szkół ponadpodstawowych, zrzeszeni w Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, poświęcili na porządkowanie naszego miasta.

Grupy młodzieży pracowały na ulicach, skwerach, w parkach i na emencie kołunym. Była to realizacja czynu, podjętego z okazji I Krajowej Konferencji PZPR.

Miedzy 900 młodymi, biorącymi udział w czynie społecznym, najliczniejsze były grupy z Liceum Ekonomicznego i Medycznego. 150 osób pracowało na wysypisku śmieci przy ul. Portowej, a efektem ich działalności było między innymi ustawienie 14 metrów parkanu betonowego. Pracując młodzież towarzyszyła wychowawcy.

Wraz z przewodniczącym ZP FSZMP — Antonim Kuśtosem odbyliśmy rekonesans do miejsc pracy młodzieży.

Choć deszcz tego dnia nie ominął Słupska, to przebieg dzięki pracy młodych

Dzięki niedzielnej pracy młodzieży wypięknił park przed Bałtyckim Teatrem Dramatycznym, wypięknił otoczenie pomnika Karola Szymanowskiego.

Fot. I. Wojtkiewicz

tego dobre warunki albo też tak ustalać program, żeby nie robić tłoku.

Na zdjęciu: przyzreczenie harcerzy ze szkolnej drużyny w Będzichowie. Fot. I. WOJTKIEWICZ

Pocztą na co dzień

Tradycyjnie w październiku pracownicy poczty i innych przedsiębiorstw łączności obchodzą skromnie swoje święto. W sąsiedztwie wielu innych październikowych uroczystości nie było ono tak widoczne, jak wymagałoby znaczenie poczty i łączności w naszym życiu codziennym.

W Słupsku czynnych jest 5 urzędów pocztowo-telekomunikacyjnych, ponadto osobny urząd na stacji kolejowej zajmujący się wyłącznie segregacją przesyłek pocztowych na poszczególne kierunki.

Codziennie ulice naszego miasta przemierza 31 doręczycieli. Biorąc pod uwagę, iż większość urzędów skupia się przy centralnej osi miejskiej (ul. Wojska Polskiego) i w jej sąsiedztwie, mają oni bardzo trudną pracę. Szczególnie wtedy, gdy trzeba doręczyć listy lub pieniądze na Zatorze. Nasza najnowsza dzielnica nie ma bowiem własnego urzędu pocztowego. Jeszcze w tym roku, według zapowiedzi pocztowców, przy ul. Sobieskiego 17 będzie uruchomiony urząd (na razie tylko pocztowy) o 3 okienkach. Po 1974 roku planowane jest rozpoczęcie budowy dużego urzędu. Również w nowym dworcu kolejowym poczta ma otrzymać sporą powierzchnię na potrzeby swego urzędu.

Obecnie do słupskiej centrali telefonicznej jest przyłączonych około 5,7 tys. abonentów. Tysiąc innych słupszczan czeka na aparaty.

Przez wiele minionych lat telekomunikacja, jako „nieprodukcyjna” dziedzina naszego życia, była traktowana po macoszemu. Dopiero ostatni okres przyniósł wyraźny postęp. Słupsk uzyskał bezpośrednie połączenie nie tylko z połową miejscowości w powiecie (choć jeszcze nie z Ustką...), lecz także z Koszalinem i Sławinem. W przyszłym roku będziemy chyba mogli rozmawiać bez pośrednictwa międzymiastowej z Trójmiastem. Inwestycje poprawia warunki pracy pocztowców i łącznościowców, czego chyba należy im życzyć — nie tylko od święta, ale na co dzień.

(tem)

W listopadzie — wejda do własnych mieszkań?

Na osiedlu Zatorze-Południe przybliży się moment przekazania do użytku mieszkańcom pierwszego budynku. Będzie to dom „patronacki”, który budują dla siebie zetemowcy słupscy. Według zapowiedzi dyrekcji SPB, potwierdzonych tempem prac — dom będzie gotowy w listopadzie. Czas już pomyśleć o meblach...

(tem)

23 PAŹDZIERNIKA
WTOREK

Sekretariat redakcji i Dział
Ogłoszeń czynne codziennie od g.
10-16, w soboty do 14.

telefony

97 — MO
98 — Straż Pożarna
99 — Pogotowie Ratunkowe (nagłe wezwania)
60-11 — zachorowania
Inf. kolej. — 81-10
Taxi — 39-09 ul. Murarska
38-24 pl. Dworcowy
Taxi багаж. — 49-80

dyżury

Apteka nr 19 przy ul. Pawła
Findera 38, tel. 47-16

wystawy

MUZEUM Pomorza Srodkowego
— Zamek Książąt Pomorskich —
czynne od g. 13-18. Wystawy stałe:
1) Dzieje i kultura Pomorza
Srodkowego, 2) Adam Młodziej-
nowski — wystawa grafiki i eks-
pozycji muzealnych, 3) Muzeum
Polskiego Ruchu Rewolucyjnego
— wystawa pt. „Żołnierz Wolności”
KLUKI — Zagroda Słowińska —
otwarta na żądanie w g. 13-18 —
wystawa — Kultura materialna
i sztuka Słowińców.

kino

MILENIUM — W pustyni i w
puszczy, cz. I (polski i j. 7) — g.
18, 18.15 i 20.30
POLONIA — Kaprys Marii (franc.
cuskowski, l. 11) — g. 16, 18.15
i 20.30
RELAKS — Odstrzał (USA, l. 19)
— g. 15.30 17.45 i 20

USTKA
DELFIN — Poskromienie złośnicy
(USA, l. 14) pan. — g. 18 i 20
GŁÓWCZYCE
STOLICA — Zaproszona (franc.,
l. 16) — g. 19
DEBICA KASZUBSKA
JUTRZENKA — 100 karabinów
(USA, l. 16) — g. 18

„Nadrzeczce” zaprasza

CZWARTEK, godz. 18 — spotkanie z Stanisławem Mieczkowskim, b. żołnierzem Wydzielonego Oddziału WP pod dowództwem mjr. Henryka Dobrzańskiego — Hubala. Spotkanie poprowadzi red. Marian Fijolek. PIATEK, godzina 17.30 — turniej brydża sportowego, parami. NIEDZIELA, godzina 18 — spotkanie z pisarzami regionalnymi: Marią Aluchną — Emelianow i Leszkiem Bakulą.

„GŁOS KOSZALIŃSKI” —
organ Komitetu Wojewódzkiego
Polskiej Zjednoczonej Partii
Robotniczej. Redaguje:
Kolegium Redakcyjne — ul.
Zwycięstwa 131/139 (budynki
WRZZ) 75 604 Koszalin. Tele-
fony: centrala — 279-21 (dla
wszystkich działów), red-
aktor naczelny i sekretarz —
226-93, zastępca redaktora
naczelnego — 242-08, sekretarz
Redakcji — 251-01, zastępca
sekretarza Redakcji — 233-08
Dział Partyjny — 251-14 Dział
Ekonomiczny — 243-53 Dział
Rolny — 254-59 Dział Miej-
ski — 224-98 Dział Terenowy
— 251-57 Dział Kulturalny
— 251-40 Dział Sportowy — 251-40
Dział łączności i Czwelni-
kami — 250-05 Redakcja ogólna
(ul. Alfreda Lampego 20):
248-23, Dział Sportowy — 246-5,
redaktor dyżurny — 244-75.

„GŁOS SŁUPSKI” — pła-
Zwycięstwa 1, i pietro 16-20
Słupsk, tel. 51 95 Rlnro Ogło-
szeń Koszalińskiego Wydaw-
nictwa Prasowego — ul. Pawła
Findera 27a, 75-721 Koszalin
tel. 222-91. Wpłaty na prenu-
meratę (miesięczna — 36,50 zł
kwartalna — 91 zł, półroczna
— 182 zł, roczna — 344 zł)
przyjmują urzędy pocztowe
listonosze oraz oddziały i 6-
legatury Przedsiębiorstwa U-
powszechnienia Prasy i Książ-
ki. Wszelkie informacje o w-
runkach prenumeraty udziela
ta wszelkie placówki „Roch”
i Poczty. Wydawca: Koszaliń-
skie Wydawnictwo Prasowe
RSW „Prasa i Książka —
Ruch” ul. Pawła Findera 27a
75-721 Koszalin, centrala tele-
foniczna — 240-27. Tłoczono:
Prasowe Zakłady Graficzne
Koszalin, ul. Alfreda Lampe-
go 18 Nr indeksu 35018

SEJMIK LEKKOATLETÓW

W ubiegłą niedzielę odbyło się walne zebranie sprawozdawcze Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki, na którym delegaci dokonali oceny pracy zarządu związku oraz nakreślił zadania na najbliższy okres. W związku z reorganizacją sportu powołana została do życia sekcja lekkiej atletyki która zgłosiła swój akces do Wojewódzkiej Federacji Sportu. Na zebraniu dokonano wyboru 9-osobowego składu sekcji LA. W skład zarządu weszli G. Brugier (Ślupsk), Z. Boboryk (Wałcz), S. Laskowski, K. Holak, Z. Kwieciński (Koszalin), T. Żyliński, T. Zurawlew (Szczecinek), J. Peters, T. Szyfer (Białogard).

Milym akcentem obrad było wręczenie 26 złotych i srebrnych odznak przyznanych zasłużonym działaczom przez Zarząd Główny PZLA. Na zebraniu dokonano wyboru delegatów na Walny Zjazd PZLA w Warszawie. W skład zarządu weszli G.

Dwa rekordy okręgu Jerzego Majcherka

W Ślawnoborzu zakończył się trójmecz w podnoszeniu ciężarów o mistrzostwo klasy okręgowej z udziałem zespołów: LZS Wielim Szczecinek, Iskry Białogard i miejscowego Pomorzana.

Poza konkursem startowali również sztangiści I-ligowej Iskry, przygotowujący się do ostatecznej batalii o pozostanie w czołówce.

Bardzo dobrze spisał się Jerzy Majcherka, który rezultatem 300 kg ustanowił nowy rekord okręgu w dwuboju wagi ciężkiej, bijąc też własny rekord w rwaniu wynikiem 135 kg. Dobry wynik osiągnął również Tadeusz Rudziński, uzyskując w wadze półciężkiej rezultat 275 kg (120 i 155 kilogramów).

Oto zwycięzcy poszczególnych kategorii.

Waga musza: Piątkowski (Wielim) — 120 kg.

Waga kogucia: Wnukiewicz (Pomorzanie) — 125 kg.

Waga piórkowa: Perzynski (Iskra) — 185 kg.

Waga lekka: Raczynski (Iskra) — 205 kg.

Waga średnia: Kietrych (Wielim) — 205 kg.

Waga półciężka: Kozłowski (Iskra) — 250 kg.

Waga lekkociężka: Dąbrowski (Wielim) — 230 kg.

Waga ciężka: Kiliś (Iskra) — 272,5 kg.

PIŁKA NOŻNA

Piast	9:9	15-12
Błonie	9:9	13-11
Sparta	8:10	20-11
Drawa	8:10	14-15
LZS Mirosławiec	7:11	10-17
Darzbór	6:10	9-12
Wióknierz	2:16	8-35

Juniorzy

LZS Mirosławiec — Błonie nie zweryfikowano z powodu braku sprawozdania

Wióknierz — Drzewiarz 4:3

Drawa — Jedność 4:3

Polonia — LZS Zawisza 4:1

Brda — Piast 0:3

Darzbór II — LZS Wielim 0:2 (sf)

W KLASIE OKRĘGOWEJ

* NIEDZIELA POD ZNAKIEM PORĄZEK GOSPODARZY

* PIERWSZY WALKOWER

Piłkarzom klasy okręgowej do zakończenia jesiennej rundy rozgrywek pozostały jeszcze tylko trzy kolejki spotkań. Ubiegłą niedzielą minęła pod znakiem porażek gospodarzy. Jedynie prowadzący w tabeli, bez straty punktów, zespół ślupskiego Gryfa odniósł zwycięstwo. Piłkarze ślupscy, kroczący od zwycięstwa do zwycięstwa, rozgromili na własnym boisku Sławę 7:0, a nie 6:0, jak nas mylił nie poinformowany Słupszczyzna nie legitymują się imponującym dorobkiem bramkowym. W 10 meczach strzelili oni 42 bramki, tracąc tylko 5.

Wydział Gier i Dyscypliny OZPN na ostatnim posiedzeniu dokonał weryfikacji spotkań, rozegranych 14 bm. Po raz pierwszy w klasie okręgowej przyznano w tym sezonie walkower. Otrzymał go piłkarz koszański Bałtyku, za mecz ze Startem Miastko. W bezpośrednim pojedynku wynik był remisowy 3:3. WGHID przyznał walkower za to, że w drużynie Startu wystąpił zawodnik nie uprawniony do gry — Zbigniew Pankiewicz.

W zamieszczonej we wczorajszym numerze tabeli walkoweru tego nie uwzględniliśmy. W związku z tym piłkarze koszańskiego Bałtyku, po zdobyciu dodatkowego punktu, awansowali w tabeli z 4. miejsca na 3. dystansując Darzbór.

stąpił zawodnik nie uprawniony do gry — Zbigniew Pankiewicz.

W zamieszczonej we wczorajszym numerze tabeli walkoweru tego nie uwzględniliśmy. W związku z tym piłkarze koszańskiego Bałtyku, po zdobyciu dodatkowego punktu, awansowali w tabeli z 4. miejsca na 3. dystansując Darzbór.

(sf)

Z KRAJU I ZE ŚWIATA

* PIŁKARZE Jugosławii nie wykorzystali obywatelskich szansy zapewnienia sobie niemal pewnego awansu do finałowej szesnastki mistrzostw świata. W niedzielę, w Zagrzebiu zdołali tylko zremisować z najgroźniejszym rywalem Hiszpanią 0:0 i decyzja o tym, kto awansuje do finału z grupy VII zapadnie dopiero 19 grudnia. W tym dniu Jugosławię grać będą na wyjeździe z Grecją. Jugosławię chcą wyprzedzić Hiszpanie muszą zwyciężyć co najmniej różnicą trzech bramek.

* SENSACYJNIE rozpoczął się finałowy turniej trzech piłkarskich zespołów Afryki o jedno miejsce w finale mistrzostw świata w Monachium. W inauguracyjnym meczu Zambia pokonała faworyzowaną drużynę Maroka aż 4:0 (2:0).

* PIŁKARZE Feyenoordu Rotterdam, rywalu warszawskiej Gwardii w Pucharze UEFA, przegrali wyjazdowy mecz z Telstar Velsen 2:3.

radio

PROGRAM I

Wład.: 5.00, 6.00, 8.00, 9.00, 16.00, 20.00, 22.00, 23.00, 24.00, 1.00, 2.00 i 2.55

6.05 Gimn. 6.15 Muz. 6.25 Takt i minuty 6.40 Sportowcy więcej na start 6.45 Takt i minuty 7.00 Sygnały dnia 7.17 Takt i minuty 7.35 Dzień dobry, kierowco 7.40 Studio nowości 8.05 U przyjaciół 8.10 Melodie 7 stolic 8.35 Koncert rozrywk. 9.05 Melodie rozrywkowe 9.30 Radio Praga prezentuje 9.45 Melodie ludowe 10.00 Wład. oraz sprawozdanie z obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej 10.35 Estrada przyjaźni 10.55 Transmisja obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej 13.00 Polski folklor w twórczości wybitnych kompozytorów 13.40 Koncert zyczeń 14.00 Ze świata nauki i techniki 14.05 Muzyczny omnibus 14.30 Sport to zdrowie 14.35 Melodie dla żołnierzy 15.00 Wład. oraz sprawozdanie z obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej 15.35 Melodie znad Wisły 16.10 W kręgu polskiej muzyki rozrywkowej 16.30 Pięty — Szwajcaria 17.00 Studio Młodych 17.10 Miniatury fortep. 17.25 Transmisja z obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej 18.30 W rytmie mazura i poloneza 19.05 Muzyka i aktualności 19.30 Gwiazdy polskich estrad 21.00 Miniatury rozrywk. 21.25 Aktualności kulturalne 21.30 i 22.05 Rytm, taniec i piosenka 22.25 Co słychać w świecie? 22.30 Rytm, taniec i piosenka 23.15 Jam Session 0.05 Kalend. Nauki Polskiej 0.10—2.55 Program z Zielonej Góry.

PROGRAM II

Wład.: 3.30, 4.30, 5.30, 6.30, 11.30, 13.30, 23.30

6.10 Kalend. 6.15 Język rosyjski 6.35 Komentarz dnia 6.40 Na swojej skąd 6.50 Gimn. 7.00 Mini-oferaty 7.10 Soliści w repert. popular. 7.30 Wład. oraz sprawozdanie z obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej 8.30 Dla was gramy i śpiewamy 8.35 Z mikrofonem w fabryce 9.00 „Największe zwycięstwo” — fragm. pamiętników 9.20 Zespoły rozrywk. 9.30 Spiewają „Wrocławskie Skowronki Radio” 9.40 Dla przedszkół 10.00 Książki, które na was czekają 10.30 Muzyka operowa 11.00 Dla klasy III lice. (jęz. polski) 11.35 Aud. dla rodziców 11.40 Skrzynka PCK 11.45 Melodie ludowe 11.57 Sygnał czasu i hejnał 12.05 Z „Mazowszem” po świecie 12.20 Ze wsi i o wsi 12.35 Sonaty J. S. Bacha 13.00 Rozmowa o kulturze 13.20 10 minut dla J. Polakowskiego 13.35 „Ich ręce” — fragm. opow. 14.00 Więcej, lepiej, taniej 14.15 Tu Radio Moskwa 14.35 Studenci PWSM w Gdańsku 15.00 Zawsze o 15 15.40 Zagadki muzyczne 16.00 Red. Społeczna 16.15 Z muzyki polskiej 16.43 Warszawskie Merkury 16.58 W—MOR—TV 18.20 Terminarz muzyczny 18.30 Echo dnia 18.40 Widnokrąg 19.00 Studio Młodych 19.15 Język angielski 19.30 Mał i żona — mag. lit.-muz. 21.00 Nowiny i nowinki muzyczne 21.15 „Nie dla ideału” — rep. lit. 21.55 Wład. sport. 22.00 O wychowaniu 22.10 Z nagrań Chóru i Radia Szwajcarii Włoskiej 22.30 Kalendarz kulturalny 23.00 W. A. Mozart: Koncert fortep. A-dur KV 414 23.40 Z muzyki XX wieku.

PROGRAM III

Wład.: 5.00, 6.00, 12.05

Ekspresem przez świat: 7.00, 8.00, 10.00, 15.00, 17.00, 19.00

6.05 Muz. 6.30 Polityka dla wszystkich 6.45 i 7.05 Muz. 7.50 Sandomierskie gawędy i legendy 7.40 Muz. 3.35 Mój magnetofon 8.30

Program dnia 8.35 Z kompozytorem skiej teki 9.00 „Huragan z Nawarony” — odc. pow. 9.10 Piosenki ze ścieżki filmowej 9.30 Nasz rok 73 9.45 R. Schumann: „Fantasie-stucke” 10.15 Pocztówka dźwiękowa z Grecji 10.35 Dzień jak co dzień 11.45 „Kelter” — odc. pow. 11.57 Sygnał czasu i hejnał 12.25 Za kierownicą 13.00 Spiewa M. Wobiewska 13.05 Na opolskiej antenie 15.05 Program dnia 15.10 Jazz i beat symfoniczny 15.30 1:1 — o spercie 15.45 Bossa-nova z pierwszsz reki 16.02 Jazz z sal koncertowych 16.25 Bossa-nova z drugiej reki 16.45 Nasz rok 73 17.05 „Huragan z Nawarony” — odc. pow. 17.15 Mój magnetofon 17.40 S... — nik sztuk pięknych 18.00 Solo na tubie 18.10 Rozszyrowujemy piosenki 18.30 Polityka dla wszystkich 18.45 Jazzowe wariacje na tematy polskie 19.05 Wiersze śpiewane J. Słowacka 19.20 Książka tygodnia 19.35 Muzyczna pocztka UKF 20.00 Dżeria i twórcy 20.40 Język niemiecki 20.55 Przebieg za przebiegiem 21.25 Gra Kwintet Z. Namysłowskiego 21.39 Na poboczu wielkiej polityki 21.49 Opera R. Wagnera: „Tristan i Izolda” 22.00 Pierwsza Krajowa 22.15 „Powrót z gwiazd” — odc. 4 22.45 Ze śpiewnika Z. Lorencowej 23.00 Recytacje J. Nowak 23.05 G. F. Haen. XII kantata „Armida opuszczona” 23.30 „Skaldowie” bez słów 23.45 Program na środę 23.50—24.00 Spiewają „Novi”.

Koszalin

na falach średnich 188,2 i 202,2 m oraz UKF 69,92 MHz

6.00 Z cyklu „Koszalińskie sadzanki kwitnące” — aud T. Tańdę 6.40 Studio Bałtyk 16.43 Omówienie programu dnia 16.45 15 minut z Jerzym Polakowskim 17.00 Przegląd aktualności wybrzeża 17.15 Odtworzenie wystąpienia I sekretarza Komitetu Woj. PZPR w Koszalinie, wygłoszonego na I Krajowej Konferencji Partyjnej 17.45 Przeglądamy nowe książki 17.55 Kierunek — nowoczesność — rozmowa przed mikrofonem 18.20 Muzyka i reklama 18.25 Prognoza pogody dla rybaków.

telewizja

9.30 „Kuzynka Bletka” — odc. 5 pt. „Anioł rodziny” (kolor)

10.30 Dziennik

11.00 Transmisja z obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej

16.25 Program dnia

16.30 Dziennik

16.40 „Rodzina Durtolów” — odcinek 6 (kolor)

17.05 Film

17.25 Transmisja z obrad I Krajowej Konferencji Partyjnej

18.40 Występ Państw. Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze” pt. „A najmilsze jest Mazowsze” oraz reportaż filmowy o Chile pt. „Wielkie dni”

19.20 Dorian: „Mieszkaniec z garażem kurentem” (kolor)

19.30 Dziennik (kolor)

20.30 „Agent nr 1” — film fab. prod. polskiej (kolor)

22.05 „Opole inaczej” — rewia piosenek

22.50 Dziennik

22.55 Wład. sportowe

23.00 Program na środę.

PROGRAMY OŚWIATOWE:

15.20 TVTR: Matematyka — I. 29

15.55 TVTR: Mechanizacja rolnictwa — I. 11

PZG F-4

Panowała tu głęboka cisza. Postać stojącego w drzwiach Francisza, oświetlona od tyłu snopem światła padającego z salonu, rzuciła wydłużony cień na dywan. Lewą ręką poszukiwał na ścianie kontaktu. Znalazłszy — przekreślił go.

Na środku pokoju królował jedyny mebel — wielkie jak katefalka łóżko. Puste.

„Gdzie on jest? I gdzie ona? Czyżby pojechali do hotelu? Nie razy jeszcze będę ścigać Chazela nim go dopadnę? Ile razy czatować, aby przytapać z nim Juliette?”

Na ulicy pod oknem ktoś głośno zatrzasnął drzwiczki samochodu.

„Oto i wracają. Wejdą, zobaczą mnie, światła pozostawie zapalone... Szybko! Nie lepiej zgaszę. Nakryć ich, muszę ich nakryć.

Odwrócił się i pogasił wszystkie światła. Potem, po omacku, pośpiesznie wszedł do sypialni, aby tu się ukryć. Idąc, potknął się o fotel i zaklął, wściekły. Kolano zabolęło go porządnie. Zamknął drzwi prawie całkowicie, pozostawiając jedynie szparę, przez którą mógłby widzieć i słyszeć. Zaciśnął w ręce nóż do przecinania papieru, który jednak wyraźnie mu przeszkadzał. Położył więc go na podłodze przy swojej prawej stopie. Znieruchomiał i zaczął nadsłuchiwać.

W pustym, cichym mieszkaniu hałasy z ulicy i z wewnątrz budynku dochodziły bardzo wyraźnie. Gdzieś na górze ktoś krzyczał na dziecko, które darło się nieudolnie. Na schodach plotkowały zawzięcie dwie kobiety. Z chodnika dochodziły kroki przechodniów. Ktoś opuszczał na okno sklepu metalową żaluzję. Ale ciągle nikt nie wchodził do mieszkania Francisza.

Czas upływał. Francis stawał się odrętwiały z oczekiwaniami w bezruchu. Kucnął na dywanie tuż przy drzwiach, wspierając się plecami o zimną ścianę.

Wtem hałas wkładanych do zamka kluczy dobiegł go tak niespodziewanie, że drgnął. Nie słyszał zatrzymywania się samochodu, więc był zaskoczony podwójnie. Potem, równocześnie z zapalającym się światłem dobiegł go czyjś głos, lecz słowa pozostały dla niego niezrozumiałe.

Promień światła wpadł do sypialni przez uchylone drzwi. Weszli właśnie do salonu. Śmiali się. Francis rozpoznał ochrypły głos Chazela:

— Sądziś, że jestem bardzo zabawny? Tym lepiej. Co do mnie, to nie cierpię tego rodzaju tańca, ale przynajmniej, że to może mieć pewien czar dla...

Końca zdania Francis nie słyszał. Potem odpowiedziała coś kobieta i dobiegł go dźwięk trącanych o siebie kieliszków.

— Chodź — powiedział Chazel — zaraz pokażę ci tę książkę. Jest w moim gabinecie.

Zapaliło się żywe, oślepiające światło. Para weszła do gabinetu a Chazel zaczął poszukiwać na półkach jakiejś książki. Francis wlepił oko w szparę. Właściwie to oczekiwał tego, co ujrzał, a jednak miał niespodziankę.

Kobieta, której Chazel z obleśnym uśmiechem na wargach pokazywał jakąś książkę, bogato ilustrowaną, była Ulla, Szwedka w wydekoltowanej na plecach sukni.

„A więc gdzie jest moja żona? Z innym mężczyzną? Oto i jeszcze raz znalazłem się w sytuacji tak nie przewidywanej i tak niedorzecznej, że bardziej nie można. Jeśli pokażę się im, będę ładnie wyglądał! A Chazel zapyta, co robię w jego mieszkaniu i jak się tutaj dostałem. Mój jedyny ratunek, to ucieczka. Tak, uciec jak najszybciej! Boże drogi! Dlaczego wpłatuję się w coraz bardziej głupie sytuacje? Dlaczego sam sobie przysparzam coraz to nowych tortur i to zupełnie bez potrzeby?

— Kiedy pójdziemy na obiad? — zapytała Ulla.

— Natychmiast, jeśli chcesz. Jesteś głodna?

— Tak.

— Dobrze, chodźmy. Obejrzymy tę książkę później. Zrób się na bóstwo. Zapal sobie światło w sypialni.

— Nie warto — powiedziała Ulla przechodząc dziesięć centymetrów koło Francisza. Zamknęła się w łazience.

„Kiedy będzie wychodzić, może mnie dostrzec. Muszę się gdzieś schować...”

Chazel siedział w tym czasie w gabinecie. Kartkował książkę i nużył coś pod nosem. Francis na palcach podszedł do łóżka i ukrył się za wezgłowiem.

„Poczekam aż oboje wyjdą, po czym zrobię to samo”. Słyszał jak leciała woda z kranu w łazience. Szwedka przeszła ponownie przez sypialnię i weszła do gabinetu. Zamknęła drzwi. Tymczasem Francis pozostawał dalej w swojej nowej kryjówce na wypadek, gdyby Chazel zechciał również skorzystać z łazienki.

— Idziemy więc? — zapytała Ulla.

— Tak, oczywiście, ale najpierw...

Usłyszał zduszony śmiech i głośnie pocałunki. A więc zaraz pójdą sobie. Nagle zadzwonił dzwonek u drzwi. Za chwilę po raz drugi, a potem jeszcze kilka razy.

— Nie oczekuję nikogo — powiedział Chazel. — Zostań tutaj. Zobacze kto to.

Poszedł otworzyć. Za moment wrócił w towarzystwie Francisza i przedstawił:

— Moja przyjaciółka, Ulla Jensen. Inspektor Toussaint z policji śledczej. Słucham, czego pan sobie życzy, inspektorze?

— Chciałbym porozmawiać z panem, panie Chazel. Jeśli to możliwe — to w cztery oczy.

Ulla powiedziała:

— Poczekam na ciebie w restauracji. Myślę, że to nie będzie trwało zbyt długo.

Francis ze swego ukrycia stwierdził, że jej znajomość francuskiego bardzo się poprawiła.

Rozdział XIV

Francis Mallet wlepił oczy w szparę drzwi. Mógł wszystko widzieć, wszystko słyszeć. Widział inspektora, który usiadł właśnie w fotelu, kładąc na kolanach swój zielony kapelusz. Chazel zasiadł przy blurku, plecami do Francisza. W zależności od ruchów głowy na karku szefa tworzył się jeden lub trzy warki tłuszczu. Zwrócił się właśnie z pytaniem do gościa, a głos miał całkowicie zmieniony i lekko drżący. Francis z trudem go rozpoznał.

(cdn)